

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Decretum de Reformatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

CANON VIII. Vide P. Heorig. in sum. li. 10. c. 3. in fine, P. Paul. Comitol. Responfor. moral. li. 1. qu. 99. nu. 3. Pet. Ledesm. d. tractat. de Sacram. Ord. c. 5.

Decretum de Reformatione.

EAdem sacrosancta Tridentina Synodus, reformationis materiam prosequens, hæc, quæ sequuntur, in præfenti decernenda esse statuit, & discernit.

CAPVT I.

Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac cathedralibus præfectis, etiam Cardinalis, nunquam absit à diocesi sua, nisi ad summum tres menses continuos, vel interruptos, exceptis modis infra scriptis, probandis coram metropolitano, aut (in casu) suffraganeo. Tempore absentia nullum populus dampnum sentiat. Aliter facientes grauius puniuntur. Eadem seruentur in Curatis, in quorum absentia ponendi vicarij approbati. Quorundam notatu digna ponuntur in hoc capitulo.

¶ CVM a præcepto diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, quæ suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, verbi que diuini prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarum que miserabilium pertonarum curam paternam gerere, & in cetera munia pastoralia incumbere; quæ omnia nequaquam ab ijs præstari, & impleri possunt, qui gregi suo non inuigilant, neque assistunt, sed mercenarium more deserunt: sacrosancta Synodus eos admonet, & hortatur, vt diuinorum præceptorum memores, factique c forma gregis, in iudicio, & veritate pascant, & regant. Ne verò ea, quæ de residentia sanctè, & utiliter iam dantea sub fel. rec. Paulo III. sancita fuerunt, in sensus à sacrosanctæ Synodi mente alienos trahantur, ac si vigore illius decreti quinque mensibus continuis abesse liceat; illis inhærendo, declarat sacrosancta Synodus, omnes

a Ioan. 3. c. 1.
Ahor. 20.
Ephes. 4.
dist. c. scilicet 7.
q. 1. c. qui Ep.
pisc. patu. 8.
q. 1. c. gloria
Epi. 12. q. 2.

b Ioan. 10.

c 1. Tit. 1. 2.

d Sup. sess. 6.
de refor. c. 7.

cit. Trid.
declara.
de refo.
c. 7.

Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus ecclesiis quibuscunque, quocunque nomine, & titulo præfectos, etiam nisi sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales sint, obligari ad personalem in sua ecclesia vel in residentiam, ubi inuncto sibi officio defungi teneantur

2 c. de cete. e. inter quas. 201. c. tua. Et c. relati. de cleric. non residen. c. ad supplicatio. ne. de renu. c. quorundam. 74. dist.

neque abesse posse, nisi ex causis, & modis infra scriptis. *a 2. Nam cum Christiana caritas, vrgens necessitas, detur obedientia, ac euidens Ecclesiæ, vel Reipubl. utilitas, quos nonnunquam abesse postulent, & exigant, detur nit eadem sacrosancta Synodus, has legitimæ absentias à Beatissimo Romano Pontifice, 3 aut à Metropolitanano, 4 vel, eo absente, Suffraganeo Episcopo antea residente, qui idem Metropolitanus absentiam præterire debet, in scriptis esse approbandas; nisi cum absentia incidit propter aliquod munus, & Reipubl. officium, episcopatibus adiunctum: cuius quoniam sunt notoriæ, & interdum repentinae, nec eas quidem significari Metropolitanæ necesse erit: ad eundem cum Concilio provinciali spectabit iudicare de licet*

h. c. ex eo. de elect. in 6. c. beneficium. de regul. co. li. 2. c. 2. in fi. sup. sess. 6. Sardien. Concil. c. 14.

le, vel à Suffraganeo datis; & videre, ne quis committatur; & ut pœnis canonicis errantes puniantur. terea meminerint discessuri, ita omnibus suis providendum ut, quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia damnum accipiant. Quoniam h. autē, qui aliquantisper tūm absunt, ex veterum canonum sententia non videtur abesse, quia statim reverturi sunt: sacrosancta Synodus illud absentia spatium singulis annis, siue continuatim

c. c. presentium. 7. q. 1. c. 1. infr. sess. 24. de refor. c. 11.

ue interruptum, & extra prædictas causas, nullo in partem re duos, aut ad summum tres menses excedere; & rationem, ut id æqua ex causa fiat, & abtq; vilo gravissimo detrimento: quod an ita sit, abscedentium conscientiam linquit, quam sperat religiosam, & timoratum fore. Deo corda pateant; cuius opus non fraudulenter suo periculo tenentur. Eisdē interim admonet, & animo hortatur, d ne per illius temporis spatium, Dominici Adventus, Quadragesimæ, Natiuitatis, Resurrexionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus

d. c. si quis in alio. 7. q. 1.

Adventus, Quadragesimæ, Natiuitatis, Resurrexionis Domini, Pentecostes item, & Corporis Christi diebus

quibus refici maxime, & in Domino gaudere Pastoris presentia oves debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali villo pacto absint, nisi Episcopalia munia in sua dioecesi eos alio vocent.

Si quis autem, quod vti nam numquam eueniat, contra huius decreti dispositionem abfuerit; statuit sacrosancta Synodus, prater alias pœnas aduersus non residentes, sub a Paulo III. impostas, & innouatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit: eum λ pro rata temporis absentia fructus suos non facere, nec tuta conscientia, alia etiam declaratione non secuta, illos sibi detinere posse; sed teneri aut ipso cessante, per Superiorem Ecclesiasticum illos fabricæ Ecclesiarum, 5 aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumque conuentione, vel compositione, quæ pro fructibus malè perceptis appellatur, ex qua etiam prædicti fructus in totum, aut pro parte remitterentur: non obstantibus quibuscumque priuilegijs cuiuscumque Collegio, aut fabricæ concessis. 6. μ v ξ Eadem omnino, etiam quo ad culpam, amissionem fructuum, & pœnas 7 de curatis inferioribus, 8 & alijs quibuscumque qui beneficium aliquod Ecclesiasticum, 9 curam animarum habens, obtinent, sacrosancta Synodus declarat, & decernit; ita tamen, vt, quando eum que eos, 10 causaprius per Episcopum cognita, & probata, abesse contigerit, Vicarium idoneum, ab ipso Ordinario approbandum, cum debita mercedis assignatione relinquant. Discedendi o autem licentiam in scriptis, grati que concedendam vltra bimestre tempus, nisi ex graui causa, 11 non obtineant. 12 Quod si, per edictum citati, etiam non personaliter, contumaces fuerint; 13 liberum esse vult Ordinarijs, 14 per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem, 15 & subtractionem fructuum, aliaque iuris remedia, 16 etiam vsque ad priuationem 17 compellere; nec executionem hanc, quolibet priuilegio, licentia, familiaritate, exemptione, etiam ratione cuiuscumque beneficij, pactione, statuto, etiam iuramento, vel quacumque auctoritate confirmato, 18 π consuetudine, etiam

a Sup. Sess. 6. de reform. c. 1. & infra, in Bulla S. D. N. Pij IV. super residentia, c. 2. c. conuenerit, & fere per totum, de cler. non resident.

cil. Trid. declarat. in obli. v. ecc.

immorabili, quæ potius corruptela censenda est, sine p[ro]p[ri]a
latione, aut inhibitione, etiam in Romana Curia, ve
vigore a Eugeniana constitutionis suspendi posse. Post
tam decretum illud sub b Paulo III. quàm hoc ipsius
Conciliis Prouincialibus, & Episcopalibus publicè
sancta Synodus præcipit: cupit enim, quæ ad e[ss]e ex
rum munere, animarumque salute sunt, frequenter
mnum auribus, mentibusque insigi, vt in posterum, di
iuuante, nulla temporum iniuria, aut hominum obliu
ne, aut desuetudine aboleantur,

a *infra, Sess.*
24. c. 11 §.
debeat.
b *Extrauag.*
communis,
lib. 5. c. 3. Di
uina, de pri
uilegiis.
c *Supra, Sess.*
4. de Reform.
1. 1.

DECLARATIONES.

1 *In sua Ecclesia vel Diocesi residentiam.]* Episcopus, in obli
piscopatu resideat, solutus est à residentia beneficij simplicis
Dignitatis, quam sine vlla animarum cura obtinet, etiam in
Diocesim, in aliqua Cathedrali: eamque retinere, ac eius fructus
percipere potest, exceptis portionibus & distributionibus quibus
nis, & aliis, si quæ forte sint, quæ absentes iusta aliqua de causa
percipiunt. *Vide supra, Sess. 6. cap. 1. de Reform. §. Habens Archiepiscopatum.*

Episcopus proinde residens in vrbe Cathedrali, liber est à resi
tia Monasterij Monachorum regularium, quod obtinet compensa
pensatione Papæ, licet illi annexæ sint aliqua Ecclesiarum curæ
erectionem Monasterij, & præsertim si in tali Monasterio
fons baptismalis, nec aliqua animarum cura, & curatæ reguntur
per Vicarios.

2 *Nam cum Christiana charitas.]* Non licet Episcopo in
clesia abesse, nisi ob aliquam causam, quæ habentur in
infra, de quibus non est perpetuus morbus. Itaque non licet
scopo absentate se ab Episcopatu suo propter morbum per
tuum.

3 *Aut à Metropolitano.]* Metropolitanus providere debet
prouinciales eorum Episcopi, iuxta Decreta Concilij Tridentini
deant in Ecclesiis propriis, curamque commissi sibi gregis habere
fligentem.

4 *Valeo absente, Suffraganeo Episcopo.]* Absente Metropolitano
piscopus antiquior residens, super absentia Episcopi comp[ro]p[ri]i
lis inquit.

5 *Aut pauperibus loci erogare.]* Hæc p[æ]na habet etiam loci
Curatis inferioribus, ita vt Episcopus debeat compellere Pauperes
qui per biennium non residet, licet postmodum resideat, et

tenendos fructus illius temporis, quos absens recepit, quamvis ad residendum, ne per edictum quidem monitus fuisset.

6 *Eadem omnino.*] Episcopus ad residentiam cogere potest Rectorem, licet eius Ecclesia Parochialis pertineat ad inferioris collationem.

7 *Decuratis inferioribus.*] Non licet Episcopo, pro Cathedralis Ecclesie servitio, vel etiam suo, aliquem ex Curatis, extra ipsorum curam, ad certa negotia adhibere, constituto ibi etiam Vicario idoneo. Neque excusantur à residentia ob defectum domus, neque si habent officium inquisitionis, nec propter hanc. Et etiam Coadiutores perpetui tenentur ad residendum personaliter sicut veri curati, & sub hoc cap. comprehenduntur, etiam si in alijs beneficiis serviant, etiam in Cathedralibus. Infrà hoc cap. §. Episcopus non potest.

8 *Et alijs quibuscumq[ue].*] Capellani coadiutores Rectorum Parochialium, cum Capellanis perpetuis institutis auctoritate Apostolica, tenentur ad personalem residentiam, sicuti tenentur Rectores ipsi. Congregatio censuit, omnino teneri, & eos dumtaxat excipi, qui ex institutione possunt per alium servire, vel quibus nulla expressa residentie personalis obligatio iniuncta est. Unde & Ordinarius tenetur eos cogere sicut ipsos Rectores, nec cum aliquo huiusmodi dispensare, quoad residentiam, nisi ut cum Rectoribus Episcopus potest, eodemque iure examinandi tenentur, quo rectores Parochiales, ex c. 18. Sess. 24.

9 *Curam animarum habens.*] Etiam si essent in Parochia tres tantum incolae, & ibi fuerint duae Ecclesiae vnitae, residendum est in digniori; quod si non constet quae sit dignior, residendum erit in frequentatione. Obtinens legitime ante Concilij Tridentini confirmationem, Parochialem Ecclesiam, & Canonicatum, non est cogendus alterutrum resignare: dummodo in Parochiali Ecclesia resideat, fructusq[ue] Canonicatus percipiat, & amittat tantum quotidianas distributiones, atque illas quas absentes iustis de causis non percipiunt: qui tamen, si statutis horis in ipso Canonicatu etiam resideat & illi inseruiat, tunc quotidianas distributiones consequetur. Vide Sess. 5. c. 1. de Reforms. §. Per se ipsos.

Si parochialis Ecclesia tribus, aut quatuor milliariibus distet à civitate, in hac rector habitare debet, nec Dominicis diebus tantum ad suam Ecclesiam accedens, habetur pro residente.

An propter intemperiam aeris relicto ibi Vicario approbato, ex Ordinarij consensu, Parochus non inde oriundus possit alibi habitare? Congregatio censuit, non posse: si tamen Rector infirmus esset, & in loco Parochialis curae, curari non potest defectu Medicorum medicinarum ve, tunc posse ab Ordinario dari ei dilationem trium vel quatuor mensium, ut in locis vicinioribus maneat, recuperandae sanitatis causa,posito interea ab ipso Ordinario in Parochiali, Vicario, cuius

cil. Trid.
eclara.
cap. 1. de
v. c. c.

cum congrua portione ex redditibus Parochialis. Itaque Rector habet Vicarium perpetuum in sua Parochia seu Rectoria, potest debet compelli ad personaliter residendum, nisi tota cura animarum translata fuisset legitimè in solum Vicarium perpetuum. Intra c. §. Parochus.

Fuit olim Monasterium in signe Sancti Benedicti, in loco castri, quod præsentè caret conuentu, & est commendatum, in quodam castro, fere per unum milliare distante à Parochiali, cuius Monasterij cura fuit semper solita exerceri per deputatos ab Abbate Commendatario pro tempore, habetq; collationem nonnullorum beneficiorum curatorum existentium in alienis diocesis, & homines dicti castri veniunt diebus Festis ad audiendam Missam & diuina officia ad Ecclesiam dicti Monasterij, quæ celebratur per eosdem hæredes deputatos: quam ob rem dictus commendatarius tenetur ad residentiam, & ad sacros Ordines accipiendos. Vide Sess. 6. cap. 2. de Reform. §. In titulum. de C. Ordin.

10 *Causa prius per Episcopum cognita.* Omnia hæc committuntur Episcopo, qui executioni demandet, etiam in illis Parochiis quarum collatio ad inferiores spectat, etiam si inferiores esse debent Regulares.

Stante consuetudine in Ecclesia Cathedrali, quod Canonici interessentes diuinis, non percipiunt fructus præbendæ, nec distributiones quotidianas, licet Episcopo retinere penes se unum vel duos Canonicos, qui dictos fructus, & distributiones percipere possunt, ac si in Choro præsentès essent: exceptis tamen distributionibus quotidianis.

Parochialem Ecclesiam habens cum Canonicatu, in Parochia residere tenetur, quod etiam est conforme Bullæ Pij V. quæ incipit *cupientes pro nostris*, publicata 8. Id. Iulij, Anno 1568. Iuxta illam edita, & percipit fructus præbendæ. Eius tamen quotidianas distributiones perdit, & si quid præterea absentes iusta de causa percipiunt. Vide in hoc c. §. *Curam*, & Sess. 11. c. 1. de Reform. in c. *seipos*. Si autem Canonicatus est in eodem loco, ubi Ecclesia Parochialis, potest utriq; inseruire, & percipere quotidianas distributiones, & commoda, quæ sunt illi inueni attributa: si verd insecutus fuerit, distributiones tantum eorum dierum, quibus non insecutus fuerit, mittat, neque alio damno affici potest. Quod procedit non obstante quacumq; nobilitate Canonicorum, aut Ecclesiæ Cathedralis, aut Metropolitanæ.

Episcopus procedens per subtractionem fructuum aduectus in Parochias non residentes iuxta Concilium Tridentinum, non tenentur observare eadem intervalla, & eandem rationem, quæ contra Episcopos non residentes statuit caput tertium Sessionis sextæ. Non residentes in Parochiali, quæ non longè abest à Collegiata, in p. C.

Canonicatum obtinet; diebus ferialibus ad Ecclesiam Collegiatam accedere, & in ea diuinis inferuire potest: modo omnibus diebus & horis suis debitis & congruis; Parochiali inferuiat, & nihil profus relinquat ex debito seruitio ipsius Parochialis.

Habens Canonicatum & Parochialem, & residens in Parochiali, ex præscripto Bullæ Pij Quinæ, distributiones quotidianas lucratur: si Canonicatus consistit solum in distributionibus quotidianis, non habens præbendam. Hoc procedit, si vtrique inferuire nequiverit, quia si ambobus commodè seruire posset, lucraretur solum iuxta seruitium quod præstaret. Porro obtinens duos Canonicatus, in digniori residere debet, & solum distributiones illius amittit, in quo non residet. Atque ideo Episcopo Bossanensi scribatur, ut restituat Canonicatum presbytero N. cum non debeat ibi residere, residens in Canonicatu S. Matæ digniori. *Vide Sess. 21. de Ref. ca. 3. §. Habens.*

Obtinens parochialem, & Canonicatum præbendæ Magistralis, cum dispensatione ante Concilium Tridentinum legitime obtenta, tenetur in Parochiali residere, atque in Magistrali præbenda idoneum virum substituere debet, qui Sacra Scripturæ interpretandæ munus obeat. *Vide Sess. 5. c. 2. de Ref. §. De cætero.*

Item, qui obtinet Ecclesiam baptismalem, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archipresbyteri, præsupposito quod in Ecclesia Archipresbyter præter baptismum, cætera Sacramenta administret, Congregatio die 27. Jul. 1587 censuit, teneri ad residentiam, ad minus tanquam Coadiutorem Ecclesiæ parochialis. Quin & obtinens Canonicatum, cui sit vnita Parochialis ad vitam obtinentis, tenetur in Parochiali residere, etiam si vnio facta sit ad vitam obtinentis tantum.

Præpositura, licet tantum sit Iurisdictionalis, intelligitur tamen esse comprehensa in Bulla S. D. N. Pij V. de residentia Parochorum, edita & publicata 8. Id. Julij 1568. Etiam perpetui coadiutores residere tenentur, sicut veri curati, etiam si in alijs beneficijs inferuierint etiam in Cathedralibus.

Causa non excusantes Parochos à residentia.

Residentia non excusatur exercens officium Subcollectoris Apostolici, vel Inquisitoris, neque etiam excusatur super eadem Parochiali mora. *Vide Sess. 7. c. 5. §. Subcollectores.*

Similiter Licentia obrepta ab Episcopo de non residendo, non excusat à residentia, cum eam Episcopus concedere non possit.

Obtinens parochialem Ecclesiam per provisionem Sedis Apostolicæ, & habens liberam curæ exercitium, & omnium bonorum fructuum

cil. Trid.
eclara.

at in dicit
ma. ca. 3.

stuum ac prouentuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in limine ad eam possessionem predictam talis fuerit per aliquem in petitorio, tamen tenetur se promouere eere infra annum, lite pendente, & compellendus est ad residendum in dicta Ecclesia. Et præsupposito, quod non teneatur residere casu debet Episcopus idoneum Vicarium deputare, partemque fructuum omnium pro sufficienti victu assignare, iuxta Concilium Tridentinum. *Vide Sess. 7. de Reform. c. 7. §. Portione etiam.*

Licet Episcopus pro visitatione suæ Diocesis vti opus fieri possit, ille tamen ob eam causam, vltra quadrimestrem singulis abesse non potest à sua Parochia, & interea poni debet in ea Vicarius, cum congrua portione fructuum dictæ Parochiæ, aut ipsius Episcopi assignanda: Odium à residentia non excusat, tamen excusant ad tempus, si non fuerint contractæ cupiditatis Parochialis, & Episcopo cum istis ad annum dispensationem conceditur, dummodo tamen in Parochiali idoneus remaneat Vicarius. *Infrà eodem c. §. Presbytero.*

Causa excusantes à Residentia.

Parochus Ecclesiæ, in qua fuit constitutus Capellanus, constitutione Capellanæ imposta fuit tota cura animarum Vicaria perpetua, quoad Capellanus vixerit, non tenetur in alio residere.

Infirmas excusat à residentia, quando in loco Parochiæ sunt Medici, vel Medicinæ, & quando infirmitas alibi curari potest casu per quatuor menses dispensat Episcopus, vt in locis vicinis parochus maneat, recuperandæ sanitatis causa, postquam in alio ipso Ordinario in Parochiali idoneo Vicario cum congrua portione fructuum ipsius Parochialis, &c.

Presbytero habenti inimicitiam cum Domino loci, vbi sit beneficium, Episcopus debet (si non potest eos reconciliare, vel ad aliud beneficium, extra territorium & iurisdictionem illius loci, vel permittere eidem presbytero, vt abesse possit à beneficio, etiam per annum, constituto tamen Vicario idoneo, & assignatione æquæ portionis fructuum beneficii, vt ei inferantur nec causa inimicitiarum inter eos deserit. Prius tamen in Canoniam & Parochialem, in qua non potest sine dispensatione propter inimicitias residere, non est cogendus, (dum sit in inimicitiarum causa) in ea residere, sed permittendum est ei, vt in Canoniam. Dabuntur literæ Ordinario, vt cognoscatur si sint & graues inimicitias, quæ narrantur. & absque ipsius Ordinarii dispensationem, exorta, & tunc Ordinarius det ei dilationem vt in alio viciniori, & tunc loco

re possit, durantibus tamen dumtaxat inimicitijs, dum non vitia an-
hum durent. Interea autem idoneum Vicarium in illa Ecclesia con-
stituar, assignata ei congrua portione ex redditibus ipsius Ecclesie:
quod si esset Canonicus, & fructus consistere in distributionibus
quotidianis, illas Canonicus lucrabitur, deducta tamen tertia parte
pro deseruentibus. Curabit autem Episcopus, vt inimicitie extin-
guantur: si id perficere non poterit, rescribere debet ad Cardinales
Congregationis Conc. cuius culpa factum fuerit quò minus recon-
ciliatio proefferit.

Quando Episcopus legitime dispensauit à residentia, per aliquod
tempus, vtpote octo mensium, relicto tamen idoneo Vicario in Pa-
rochiali, vt Rector alicui opere vacare possit, v g. fabricæ Monaste-
rij, absens excusatur. Confer cum hoc cap. §. de Curatis.

In his quæ pertinent ad residentiam, obseruanda sunt, quæ hæ-
bentur in hoc cap. & in reliquis. Si non possunt seruari Decret. Con-
cilij Tridentini prædicta, id agendum est, quod commodius, & me-
lius potest: & qui non habet domum propriam in loco, vbi residere
tenetur, aliquam conducere debet: vbi verò populus non potest vi-
ctum suo Curato subministrare, Ordinarius ea obseruare debet, quæ
habentur cap. 3. Sess. 24. de Reform. & in casu quo ita aliquid dispo-
nam, non debet proutis declaratione ad Papam recurrere. Qui si-
nitima vbi beneficia obtinent, si domum non habent vbi habitant,
conducant habitationis locum.

Parochus non habens commodam habitationem in Parochia, fu-
it dispensatus, vt degere possit in loco vicino, dummodo prope Ec-
clesiam substitutus eius habitet.

Aliquando hæc facultas eadem de causa concessa fuit, sine con-
ditione illa, Dummodo prope Ecclesiam substitutus eius habitet.

Inter causas excusantes connumeratur infirmitas incurabilis, ac-
tis interperies, certo anni tempore, & quando ita solitum est fieri
ab omnibus sacerdotibus, præsertim alienigenis, & ad tempus.

Fuit etiam quis dispensatus à residentia in sua Parochiali, ad tem-
pus à S. D. N. donec instrueret alium Canonicum de negotijs illius
Capituli, in quo ipse erat Canonicus, vt eadem tractaret.

Creati auctoritate Sedis Apostolicæ, ex fructibus parochialis cum
congrua portione duobus perpetuis Coadiutores in cura, non pos-
sunt seruire per substitutos, sed ab Ordinario cogendi sunt ad resi-
dentiam. Congregatio ita censuit, Episcopus ergo ex hoc Decreto
debebit eos cogere ad residentiam, & ad exercendam curam perfo-
raliter.

S. D. N. ex sententia Congregationis declarauit, quòd Canonici
obuenientes ex legitima dispensatione, parochiales, eas quidem reti-
nere possint, sed in ipsis personaliter residere debent, & si reditus suo-
rum

cit. Trid.
eclara.
at in dicit
v. ecc.

rum Canonicatum vetè consistant in distributionibus quotannis
ita vt omnes percipiant de communi massa, & nullæ portio
etæ sint, ne dematur aliquid his, qui horis diuinis interfunt:
sic residentes in suis parochialibus eos integros percipere. Quod
post debitum seruitium Parochialibus suis præstitum, etiam
in Cathedrali possint, tunc eas portiones non percipiant, nisi
tenus inferuerint. Sup. hoc. cap. 9. *Et alius, item §. habent Can-*
oniam

Congregatio Concilii censuit, Parocho propter inimicitiam
primum annum absentis, concedendum secundum, ob nouam
sam, quæ supervenerit ex incremento inimicitiarum & horum
subsequuto.

Congregatio Concilii censuit, ultra bimestre tempus, abesse
posse Parochos sine licentia Episcopi, & valet constitutio
inhibentis ne parochi possint abesse ultra duos dies sine
lic. In infirmitatibus curabilibus datur etiam quadrimestre.

Episcopus non potest vti opera parochi in Visitatione,
seruitio suæ Diocesis: nisi pro tempore hic permisso ducatur
suum, & tunc pro eo tempore idoneus Vicarius deputetur.
c. §. De curatis.

11 *Nisi ex graui causa non obtineant.*] Non sunt deneganda
commendatiæ ab Episcopo sacerdotibus & Clericis, qui
habent beneficia in titulum, requirentia residentiam.

Propter inimicitias, quæ non supervenerunt culpa Parochi
tur quidem annus, & crescentibus inimicitias datur alius annus
odium solum parochianorum non sufficit, neq; si omnes
essent alij reservati, neq; continua actis intemperies, neq;
cessarius magister ludi in ciuitate, aut oppido, neq; seruicia
copietiam ad tempus. Hoc sæpe reperitur.

Multa concessa sunt contra hoc Decretum in Regno Poloniæ
variis causis & necessitatibus.

12 *Quod si per edictum citati.*] Respicit modum procedendi
obligatos ad residendum, sese absentantes.

13 *Liberum esse vult Ordinariis.*] Episcopus cogere potest
rem, licet eius Ecclesia Parochialis pertineat ad inferioris
nem. *Infra hoc c. §. Compellers.*

14 *Per censuras Ecclesiasticas.*] Nontamen per excommuni-
nem, si abfuerit per aliquod breue tempus: licet possit cogere
Episcopus, quod non possit abesse Parochus absque licentia
duos vel tres dies, sub pœna excommunicationis, *Infra hoc c. §. potest.*

16 *Et subtractionem fructuum.*] Quando alicui parochi
tur studendi facultas, vt fructus suos faciat, hæc infra c. §.

bet: Primò vt studeat Theologiae aut Iuri Canonico in celebri Vni-
 uersitate. Secundò, si est ætatis annorum triginta, nulla facultas
 concedi debet: ideo ætas est exprimenda, & hoc nisi iam studia in-
 cepisset, & illa nondum absoluisset, propter quòd iam cœpta studia
 potest finire. Tertio, ad quinquennium tantum, à principio studij
 computandum licentia hæc est concedenda, adiecta clausula, *vt in-*
tra annum ad subdiaconatum promoveatur. Quarto, interim cura a-
 nimarum per idoneum Vicarium ab Ordinario eligendum, assigna-
 ta illi congrua portione fructuum exerceatur. Atq; hæc facultas so-
 lum habet locum in Parochialibus ante Concilium Tridenti. obren-
 tis, quia in obrensis post Concilium, prædicta licentia non datur. se-
 cundum Canonicis, etiam post Concilium Tridentinum obrensis,
 in quibus datur statuendi facultas.

Episcopus potest prohibere Parochis sub pœna pecuniaria arbi-
 traria, quæ tamen dimidiam decimam non excedat, ne ultra bi-
 duum à sua Ecclesia possint abesse: non tamen id prohibere potest
 sub pœna excommunicationis lætæ sententiæ. Parochus qui non
 vult in sua parochiali residere, debet ea, seruatò Iuris Ordine, pri-
 uari.

Rector parochialis Islerdensis monitus ab Ordinario vt resideret,
 noluit, & propterea est contumax appellatus: visum est commi-
 tendum Auditori Camera, quòd Episcopo committat, vt Ecclesiæ
 Vicarium præficiat, ne cultus & reliqua cura desereretur.

16. *Etiã vsque ad priuationem*] Arbitrio Episcopi relictum est,
 quæ via & quo remedio ex his vti voluerit contra non residentes.

17. *Compellere.*] Hæc compulsio ad Episcopum pertinet, etiam
 quando collatio pertineret ad Abbatem regularem.

18. *Consuetudine etiã immemorabili.*] Vicarius amouibilis in exer-
 citio curæ animarum, arguit curam esse penes deputantem, & ideo
 ipsum teneri ad residentiam.

Postulantibus Equitibus Hierosolymitanis, vt Capellani Meli-
 tæ commorantes, Confessores Equitum, & habentes in aliis locis
 Parochias non cogantur residere. Congregatio respondit, illis, qui
 habent parochias in Italia, permittendum esse, vt non resident ad
 annum: qui verò habeat in aliis prouincijs, ad decem & octo men-
 ses.

Quandoque ex causa dispensati solet, vt quis in Parochiali
 continue non resideat, habens Canonicatum, si vtiq; inferuire
 possit.

Episcopus licentiam dare debet Priori petenti, vt per quatuor
 menses à suo Prioratu abesse possit in loco commodiori, valetudinis
 suæ curandæ causa.

Gratia de non residendo à S. D. N. obrensa, & de percipiendò fru-
 ctu ratione studij, non valet, nisi & Ordinarij consensus accedat.

Concil. Trid.
 declar.

Art. 10. dicitur
 in cap.

uaat, alere non possent, refert Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verborum
dentia, vers. Sexto.

[*Sine appellatione.*] Quod tamen detur effectus deoolum
soluit Stephan. Quarat. in summa Bullarum, verbo Archiepiscoporum
Horras, vers. Quinto quarto, pag. 66.

[*Vigore Eugeniensis constitutionis.*] Vide Frat. Einman. in
Bulla Cruciatæ in addit. fol. mibi 211. nouissimè Petr. Cened. quæ
& Canon. quæst. lib. 1. quæst. 1. num. 31. vers. Pro vera.

CAPVT II.

*Vltra tres menses consecrationem differentes quidam, fructibus
perceptis restituendis sunt obnoxij, & totidem men-
sibus absentes, sunt ipsis Ecclesiis
iure priuati.*

a Sess. 7. c. 9.
Conc. Chal.
actio 16. c. 25
Cic. Vorma-
tien. c. 76. c.
quoniam, 75.
dist. c. quo-
niam, 100.
dist.

Ecclesijs & Cathedralibus seu superioribus, quocumque
nomine, ac titulo præfecti, etiam si sanctæ
romanæ Ecclesiæ Cardinales sint, si munus consecrationis
intra tres menses non susceperint, ad fructuum perceptorum
restitutionem teneantur, si intra totidem menses
postea id facere neglexerint, Ecclesijs ipso iure sint priuati.
Consecratio vero, si extra Curiam Romanam fiat, in
Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in prouincia, si
modè fieri poterit, celebretur.

REMISSIONES.

a Vide Nau. in Man. cap. 25. num. 118. vers. 8. Gonzal. ad reg. 3. Co-
cel. Gloss. 24. num. 141. P. Valer. Regin. in praxi fori pœnitentiæ
tract. 2. c. 24. num. 58.

b Consecratio vero, &c.] Vide P. Henriq. in sum. p. 2. lib. 10. cap.
§. 5. in princip. L. Lessi. de Iustit. lib. 2. cap. 34. num. 103.

CAPVT III.

Breue est, non summatur.

b Infra, c. 8.
& 10. Conc.
Carthag. 1. c.
21.

Episcopi per semetipsos Ordines conferant, quocumque
per negligentiam fuerint impediti; *b* subditos faciant
aliter, quam iam probatos, & examinatos, ad alium
episcopum ordinandos dimittant.

DECL

DECLARATIONES.

1 *Per semetipfos.]* Hoc caput non aduersatur proximo sequenti. Ordinarij dantes dimissorias pro accipiendis Ordinibus nemini concedant esse absentem, nisi cum examinaverint vel examinari fecerint per suum delegatum ad hoc specialiter deputatum, quod seruandum est etiam cum illis, qui à Sede Apostolica facultatem habent Ordines à quocunque suscipiendi. *Vide not. infra, capite octauo*

Episcopus potest alienos Clericos ordinare, si habeant dimissorias proprij Ordinarij, iuxta capite 8. infra, quando Episcopus dimittens, ex alia legitima causa quam ægritudinis, est impeditus.

Dimissorias verò literas Episcopus absens dare potest, ac ordinandos etiam suo examini subijcere, si ita sibi videbitur, & si absentes sint, ad se, vt eos ipse examinet, vocare si commodum erit; alioquin eorum examen committat Ordinario loci, in quo illi degunt & ordinandi sunt. *Suprà hoc c. 6. Ordinarij.*

2 *Improbatos & examinatos.]* Vel dandam licentiam Ordinario Congregatio censuit, ad hoc vt quis ad factos Ordines ab alijs Episcopis promoueri possit, cum testimonio tamen de vita & moribus proprij Ordinarij, vt sancitum est Sess. 23. c. 8 cui in hac parte non aduersari præsens cap. etiam declarauit.

Frates Carthusiani volentes ordinari ab Episcopo alterius Diocesis, debent habere licentiam ab Episcopo, in cuius Diocesi sunt, *Vide Sess. 7. cap. 11. de Reform. & infra, c. 8.*

REMISSIONES.

* *Vide Thom. Valasc. tom. 1. allegationum iuris alleg. 5. num. 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Dimissoria §. 10. vel. Secundum, vbi dicit quòd hoc Decretum intelligi debet hab. bus stantibus terminis. Vide Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ordinis, cap. 5. concl. 10.*

CAPVT IV.

Breue est, non summatur.

1 *Prima a Tonsura & non inicietur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint, & fidei rudimenta edocti non fuerint; quique legere, & scribere nesciant;*

V 3

& de

& de quibus probabilis coniectura non sit, eos non secundo iudicij fugiendi fraude, sed vt Deo fidelem cultum prestent, hoc vitæ genus elegisse.

REMISSIONES.

¶ Vide Const. Episcop. Conimb. i. in princip. tit. 8. & Episcop. tucal. 2. in princip. tit. 9. Vivald. in Candelabro auro c. 1. de Sacramento Ordinis, c. de scientia Ordinis numer. 39. Salzed. de cap. 21. verbo Ordinar. Pet. Ledelm. in sum. p. 1. verbo Ordinar. Dela primera, P. Henric. in sum. lib. 10. c. 17. num. 2. P. Egid. de gram. & censur. tom. 2. disput. 20. num. 103. Thom. Valat. alleg. num. iuris tom. 1. alleg. 9. num. 4.

β *Prima tonsura non iniiciuntur, qui Confirmationem non accipiunt.* An non consummatus suscipiens Ordines peccet mortaliter? Negant Nau. in Man. c. 22. num. 9. Vivald. in Candel. de Confirmat. 41. Vicor. de Sacram. Ordinis num. 232. P. Soar. tom. 3. disput. 1. P. Egid. de Sacram. tom. 1. q. 72. artic. 9. num. 90. Pat. Valer. Reg. praxi fori pœn. lib. 28. num. 24.

γ *De quibus probabilis coniectura non sit, &c.* An suscipiens primam tonsuram, aut minores Ordines cum animo auquantur ad suscipiendos maiores, aut solum vt declinet forum seculares, & Episcop. scienter talem ordinans, peccent mortaliter? Affirmat Bonac. 12. artic. in 2. diffie. conclus. 5. Negant P. Sanch. de Matrim. disput. 31. vers. 16. & 17. P. Egid. de Sacram. tom. 2. disput. 20. num. 104. & 105.

CAPVT V.

Quibus debeant esse muniti, qui volunt ordinari, & quibus non habeant, timeant reuelationem.

AD minores Ordines promouendi bonum à Deo, & à Magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi verò, qui ad singulos promoturi erunt assumendi, per mensem ante ordinationem ad Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magister de re videbitur, committat; vt nominibus, ac desiderijs ipsorum ordinandorum a natalibus, ætate, moribus, vita à fide dignis diligenter inquirat; b 2 & litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad Episcopum quamprimum transmittat.

a. quando
c. 4. dist.
b. Vide 3.
Carthag. 3.
22. & 4.
Carth. 22.

DECLARATIONES.

1. *¶* *Vt nominibus ac desiderio.* Regulares promouendi ad Ordines, inter alia non tenentur etiam nomen, & desiderium suum in Ecclesia publice proponi facere, & testimonium deferre, ad præscriptum luis cap. sed sufficit testimonium à suis superioribus allatum.

Poteit Episcopus sine attestationibus, & inquisitione, quæ in hoc Decreto adiungitur, aliquem promouere, si ipsum omnes qualitates requisitas habere sciuerit, prout Congregatio respondit, sed non debet id facere ordinariè.

Similiter ab inferioribus possunt concedi literæ Testimoniales Episcopis illas requiruntibus, quando scilicet Episcopus tamquam vicarius vel D. cæc. sanus ordinat Subdiocæsanos inferioris, qui etiam essent nullius Diocæsis.

2. *Et literas Testimoniales.* Quæsitum est, An ex Bulla Sixti V. contra male promotos, Episcopus ordinans, circa Clericos alterius Diocæsis ordinandos, Testimoniales literas à suis ordinariis habentes, de requisitis ad ordinationem, alia diligentia uti teneatur, quàm ipsos examinandi quoad sufficientiam? S. D. N. de sententia Congregationis respondit, Sanctitatis suæ mentem esse, Ordinariū cum suis subditis dimissorias petentibus teneri adhibere diligentiam super omnibus requisitis circa ordinandum, iuxta Concilium Tridentinum & sacros Canones: Et si ea ipsos habere constiterit, in iisdem dimissoriis, ex scientia sua de eisdem fidem facere, & tunc cum talibus dimissorias habentibus non opus esse Episcopum ordinantem facere diligentiam super dictis requisitis in examine, super idoneitate & literatura.

REMISSIONES.

Vide Concil. Brachar. 4. aet. 2. de Examine Ord. cap. 4. Hoied. de incompatibil. benef. cap. 24. num. 38. & 39. Petr. Ledesim. in sum. verbo, Ordo c. 7. vers. *En lo que toca*, P. Henriq. in sum. lib. 10. ca. 27. §. 2. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 9. num. 5.

CAPVT VI.

Nullus omnino beneficii sit capax nisi, qui habeat 14. annos: fori priuilegio gaudens qua habere ac agere debeat, siue vnicam habuerit, siue nullam.

1. Nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, 2. ante decimum quartum annum, 3. beneficium possit obtinere. Is etiam fori priuilegio gaudens, siue vnicam habuerit, siue nullam.

V 4

priuilegio

privilegio non gaudeat, nisi yd e beneficium Ecclesiasticum
 beat; 4 aut clericalem habitum, & 1 x & c. *Tonsura*
rens, 5 v alicui Ecclesia ex mandato & o Episcopi inseru-
 vel in seminario Clericorum, aut in aliqua schola
 Vniuersitate, de licentia Episcopi, quali in via ad
 res Ordines suscipiendos versetur. In Clericis
 a c. 3. de Cler. *ingatus* seruetur constitutio Bonifacij IX. quæ in
 Coniug. in 6. Clerici, qui cum vnicis: modò hi Clerici, alicuius
 Clerici, qui cum vnicis: modò hi Clerici, alicuius
 siæ seruitio, vel ministerio ab Episcopo deputati,
 Ecclesiæ seruiant, vel ministrent; & Clericali habitu
 Tonsura vrantur: nemini, quo ad hoc, privilegio
 consuetudine, etiam immemorabili, suffragante.

DECLARATIONES.

1 *Nullus prima tonsura initiatus.*] Hoc caput non prohibet
 ille, qui iam 14. annum suæ ætatis attigit, licet nondum
 possit beneficium simplex obtinere.

2 *Ante 14. annum.*] Nisi in fundatione aliter sit statutum, quæ-
 rationi non est derogatum.

3 *Beneficium.*] Congregatio censuit, idem in pensione. *Fori pri-
 uilegio tamen Canonis non intelligitur priuati.*

4 *Aut clericalem habitum.*] Prouiso in 13. anno ætatis de Can-
 tu in Ecclesia Collegiata, ubi, vigore statuti Ecclesiæ, prouisi-
 lem possessionem & fructuum perceptionem tenentur per-
 bitum & tonsuram per biennium, obstat hoc Decretum. In-
 suit Congregatio die 14. Augusti, anno 1586. Clericus, in
 nonibus constitutus non beneficiatus, nisi incedat in
 quamuis sit adscriptus, non gaudet privilegio fori, licet non
 nitus.

5 *Alicui Ecclesiæ.*] Hæc verba important, vt Clericus qui
 habitu & tonsura incedens, Ecclesiæ alicui, etiam de mandato
 pificopi, inseruit, ipso facto, sine aliqua monitione præcedente,
 rat fori privilegium, attentata mente Concilij, quæ ad tollen-
 tus abusus, voluit hoc abolere. Ita censuit Congregatio die 14.
 uentris, 1581.

An Clericus in minoribus Ordinibus constitutus, in habita-
 fura incedens, ac de mandato Episcopi inseruens Capellæ, quæ
 clesiæ existit, ab ipsoq; Episcopo Constaternitati laicorum pro-
 assignata est, gaudeat privilegio fori ex hoc ca. Congregatio
 ly censuit gaudere: & idem censendum est si seruitium non con-
 tum, sed aliquo impedimento necessario interpositum puer-

De iure communi fuit dubitatum, an clericus deferens habitum, vel tonsuram, vel simul utrumque, propter delicta priuatur privilegio clericali? Tu distingue, si est in factis, retinet privilegium, sed puniatur. *Inno. in c. Præterea De Apostatis.* Si est in minoribus Ordinibus & deliquit, non priuatur privilegio fori, nisi post trinam monitionem, *in audientia, de sent. excom. c. vlt. de vita & honest. cler. Inno. d. c. Præterea.* Et nisi se immisceat enormitas, puta quod sit sediciosus, quo casu ipso facto priuatur privilegio.

Clericus non beneficiatus, qui incedens in habitu & tonsura inseruit alie Ecclesie, si fuerit cum armis deprehensus, non caret fori privilegio. Sic fuit decisum ex cap. *In audientia, de sent. excom.*

Cui reseruata fuit pensio vt clerico, si non incedat in habitu & tonsura, non gaudet privilegio fori. Fuit decisum sic, ex eo quod Concilium Tridentinum corrigiuis commuue; & tres casus excipit per dictioem (nisi.)

Clericum prima tonsuræ, presentatum ad capellam Sacerdotalem, qui super tali presentatione obtinuit à Papa nouum prouisionem etiam in vim motus proprii, posse in suis causis ciuilibus gaudere privilegio fori, quamuis possessione beneficii non habeat propter alium intrusum contra quem litem mouit, Congregatio die 16. Iulij 1587. censuit.

Idem erit, si gerat tonsuram vel habitum, sed in reliquis uiuat vt laicus, *not. sing. Innoc. c. 1. de Apostatis, ad fin.* nec sufficit corona seu tonsura sine habitu, sed copulatiuè requiritur utrumque, *ita Gemyn. in c. si iudex, vers. idem, de sent. excom. in 6.* habitus quoque debet esse decens, & vlque ad talos hodie, ex huius Decreti præscripto, nec monitio requiritur. Item nec habitus & tonsura sufficiunt, nisi etiam aliqui Ecclesie inseruiant. Et ita Congregatio censuit in vna Neopolitana.

6. *In Clericis uero coniugatis.* Censuit Congregatio, clericum coniugatum, qui post dimissum habitum, & tonsuram clericalem, pro delicto aliquo in Curia laicali est citatus, & ob contumaciam condemnatus fuerit, si deinde reassumpto habitu & tonsura (modò non in fraudem) Ecclesie inseruiat, iuxta hoc Decretum non posse à iurisdictione laico propter id delictum in carcerem conijci, aut persona iter adstringi facite *si iudex laicus, de sent. excom. in 6.*

Quidam Clericus caractere insignitus beneficium Ecclesiasticum obtinuit, cui postea, nimo vxorem ducendi, vna cum clericatu renuntiat; deinde non secuto matrimonio, clericalem habitum reassumpsit, & aliud beneficium exigui redditus adeptus est: dubitatur an gaudeat privilegio fori? Congregatio die xi. Iunij 1587. censuit gaudere, quia clericali privilegio renuntiare non potest, cum in fauorem totus ordinis pronuntiatum sit. *et si diligenter, & ibi gless. de for. compet. Dec. in c. Tria, de Apost. Roland. cons. 4. vol. 1. n. 9.*

Episcopus auctoritate sua ordinaria cum sibi subdito viro bigamo, qui

cil. Trid.
eclara.

et in d. d. d.
vlt. c. c.

qui aliàs cum duabus virginibus successivè legitimè matrimonio contraxerit & consummaverit, & modo defunctæ sunt, dispensari non potest, ut primam tonsuram & beneficia simplicia à se recipiat. Ita censuit Congregatio die 30. Ianuar. 1587.

REMISSIONES.

Ante decimumquartum annum beneficium possit obtineri. de Caualecan. decis. 29. n. 1. Card. Tolet. in sum. li. 5. c. 7. n. 3. Perr. Pechi. in reg. Beneficium n. 27. vers. Cæterum quod in 6. & Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. num. 6. sine, P. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 6. cap. 5. quest. 8. & 9. Canon. lib. 1. cap. 26. num. 33. Jacob. de Graffis decis. aure. lib. 51. num. 8. tom. 1. Pat. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 19. §. 1. Perr. Leo. in sum. p. 1. tit. de Sacram. Ordinis cap. 7. vers. de la prima. tract. 7. cap. 1. concl. 7. prope finem, pag. 163. Ceual. Comm. contra commun. quest. 123. num. 3. nouissimè Ioann. Aloyf. d. collect. decis. collect. 860. P. Lessi de Iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 109. Nieol. Garc. de Benefic. p. 7. cap. 4. num. 8. Flamin. de Reg. li. 4. quest. 1. num. 7. & quest. 11. num. 13. & lib. 3. qu. 7. num. 66. resoluit, ex dispensatione posse obtineri: huiusmodi dispensatio hodie non conceditur, de quo Thom. Valasc. tom. 1. leg. 7. nu. 10. Quod Episcopus non dispensat, refert P. Azor. d. vers. Si queras. quod Sacra Cardinalium congregatio censuit concedere, nisi in fundatione aliter dicatur, quia non est ei derogatum. solunt Emman. Saja in Aphorismis, verbo Beneficium n. 30. ad reg. 8. Cancel. gl. 5. nu. 9. Aloyf. Ricci. d. collect. 860. vers. Limita, & primò.

B Quod dicti quatuordecim anni sufficiant inchoati, licet incompleti, affirmant P. Henriq. d. §. 2. P. Lessi. d. num. 109. Aloyf. Ricci. collect. 860. vers. Limita secundò, Cauell. qu. 523. n. 4. & qu. 524. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 8. Garc. decis. 32.

C Is enim fori priuilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiæ habeat. Vide Mascard. de Probat. concl. 302. nu. 14. Guttier. p. 1. qu. 7. Licet sit modici valoris, affirmat Aloyf. Ricci. cum d. Neapol. decis. 7.

D Quod Clericus primæ tonsuræ, seu in minoribus coenobium pensionem habens, gaudet priuilegio fori, resoluunt Salzed. tom. 1. cap. 67. nu. 10. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo, Clericus. §. 1. D. Marra de iurisdic. p. 2. c. 32. num. 45. Crescent. dec. 14. ad re ind. Sed censuit sacra Cardin. congregatio. Cui referuatur priuilegio fori: hanc decisionem tradunt partem hanc sequentes. Flamin. li. 1. nu. 5. vers. Sed ad pensio, tit. 4. lib. 1. nouæ Recopil. Flamin.

gnat. li. 1. qu. 11. nu. 70. & li. 2. qu. 15. nu. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 5. §. 5. num. 6. & Nicol. Garci. de Benefic. p. 1. cap. 5. numer. 70. Cened. pract. quæst. lib. 1. q. 4. nu. 32. cum seqq. & num. 37. resoluit, capellaniam sufficere, quando alicui in perpetuum, vel in titulum fuerit assignata.

* An clericus primæ tonsuræ præsentatus ad capellam Sacerdotalem, qui super tali præsentatione obtinuit à Papa novam provisionem, etiam in vim motus proprii, possit in suis causis civilibus gaudere privilegio fori, quamvis possessionem beneficii non habeat, propter intrusum, contra quem litem movit? Congregatio die 16. Julij 1587. censuit gaudere, teste Flamin. de Resign. lib. 7. quæst. 1. n. 47. Vide Marc. Anton. Genuent. in praxi Archiepisc. curiæ Neapol. ca. 7. n. 6. Farin. in praxi crim. qu. 8. nu. 45. Nicol. Garci. de Benefic. p. 2. ca. 2. nu. 8. cum seqq. Ordin. reg. Lusitan. li. 2. tit. 1. §. 25.

¶ Clericos, qui in hoc decreto Concilij privilegio fori priuantur, privilegio tamē Canonis non intelligi priuatos, censuit sacra Cardinalium congregatio, quam referunt Gonzal. & Garci. ubi supra, Grassi li. 2. decis. c. 49. a num. 28. Cened. pract. & canon. qu. 11. qu. 4. num. 21.

* Quòd ad pensionem obtinendam sufficit ætas septem annorum, resoluit Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 397. numer. 17. cum seq.

¶ Quòd, qui collationem beneficii obtinet, beneficium habere dicitur, saltem ad hoc, quòd privilegio fori gaudeat, docent Millis in suo Repert. verbo Obtinere dicitur quis beneficium, Couar. lib. 3. Vari. cap. 16. in princip. Rebuff. in praxi par. 3. tit. de Simon. in resignat. a num. 25. Flamin. de Resignationib. lib. 19. qu. 6. num. 2. Cened. d. qu. 4. nu. 22. Contrarium tuetur Farin. in praxi crim. qu. 8. num. 45. & num. 70.

¶ Nisi beneficium Ecclesiasticum habeat aut clericalem habitum.] An clericus habens primam tonsuram, vel minores ordines, ut privilegio fori fruatur, teneatur portare habitum & tonsuram clericalem, si beneficium habeat? Negant propter illam dictionem, *Aut*, quæ distinguit in terminis Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 155. concl. 2. Clar. §. fin. qu. 36. num. 19. Læli. Zechi. de Repub. Ecclesiast. tit. de Clericis vers. Ad hoc, Salzed. ad Bernar. c. 62. num. 9. vers. Si tamen. Curi. Philip. p. 3. §. 1. num. 3. ad finem; Azeved. l. 1. num. 9. vers. Tonsura, & vers. Sed si beneficium tit. 4. li. 1. nouæ Recopil. Farin. d. q. 8. num. 7. Ceual. qu. 163. n. 5. Bouadil. in sua Politica lib. 2. cap. 18. n. 102. lit. E. Cened. d. q. 4. num. 29.

* Et tonsuram deferens.] Quòd nouitius alicuius Religionis, etsi prima clericorum careat tonsura, gaudet privilegio Canonis, & fori, optimè tradunt P. Azor. inst. moral. li. 12. c. 3. q. 2. p. 1. Fr. Emman. qu. Regular. tom. 3. q. 51. art. 12.

¶ Au-

cil. Trid.
eclara.
at in dicit
m. ecc.

Auctores statim citandi docent, quod regulariter receptio
 eatus beneficii, vel seruitij in Ecclesia post delictum commissum
 nihil proficit alicui, ad effectum exemptionis à iudice seculari
 sic ab ipso poterit puniri, absq; eo, quod delinquens fori priuilegiu
 gaudeat; dummodo constet ipsum Ordinem Ecclesiasticum in
 ipse in fraudem, vt se eximeret à iurisdictione seculari; sed non
 si constaret absque vlla fraude post commissum delictum, alio
 assumpsisse clericatus Ordinem, quia tunc huiusmodi ordo ex
 herat à iurisdictione iudicis secularis, resoluunt Cou. pract. c. 11
 Gom. tom. 3. Vari. c. 10 nu. 5. Plac. de delictis, c. 35. Cane. l. b. 2. c. 2.
 à nu. 133. Clar. §. fin. q. 36. nu. 43. Auend. li. 1. de exeq. mand. c. 1.
 n. 12. Menoch. de Præsumpt. li. 6. qu. 76. n. 35. Perez ad l. 3. Ord.
 1. in Rub. pag. 450. Flamin. Chartar. de Execut. sentent. cap. 10.
 ea. fin. sub nu. 308. Guttier. pract. li. 1. qu. 5. Lancelot. de Arre.
 4. limit. 20. n. 16. Azeved. l. 1. num. 3. tit. 4. lib. 1. nouæ Recopl. in
 praxi crimin. li. 1. q. 8. à nu. 104. Ceuall. Commun. contra commu.
 q. 563. à nu. 5. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Clericus nu. 6. Val.
 conf. 48. plures refert Doctores Cened. ad Decretal. collect. 23.

Quando reus per iudicem secularem est captus, si conu
 tatur an sit clericus primæ tonsuræ, vel minorum Ordinum,
 ratque habitum, & illas qualitates obtineat, quæ in prelo
 rantur, huiusmodi controuersiam per iudicem Ecclesiasticum
 mendam esse, cum sit quid spirituale, probat text. in c. si iudex
 de sentent. ex communi. li. 6. cuius textus auctoritate opinio
 communem esse proficentur Cou. pr. c. 33. à princ. Clar. §. fin.
 n. 21. Marant. de ordine iudic. p. 4. dist. 11. n. 69. in fine, Bellug.
 culo 11. §. videamus, n. 4. Sigilimund Scacci. li. 1. de Iudicis
 11. nu. 88. Salzed. ad Bernard. c. 62. n. 14. Menoch. de Præsumpt.
 76. n. 34. Mascard. de Probat. concl. 689. nu. 7. Azeved. l. 1. nu. 11.
 debet tamen, tit. 16. li. 8. nouæ Recopl. Anastaf. Germon de factis
 immuni. li. 3. c. 15. à nu. 55. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 109.
 cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verbo Clericus n. 3. Val.
 qu. 8. num. 33.

Alieni Ecclesie inseruiat.] Non sufficere, quod tonsuratus
 ter inseruiat Ecclesie, vt gaudeat fori priuilegio (cum hæc sit
 significantia actum perseverantium, vnde requiritur frequens
 perseverantia in seruitij præstatione) resoluunt Cened. d. qu. 4.
 §. Ex mandato Episcopi inseruiat.] Vid. Ordin. regiam L. 1. c. 1.
 tit. 1 §. 27. Bijard ad Clar. qu. 36. n. 27. & ibi Hierony. Girard.
 Garc. de Nobilit. gl. 9. nu. 50. P. Henriq. li. 10. c. 15. §. 2. & l. 14. c. 1.
 in fine, Soar. de Paz in praxi tom. 2. præled. 2. nu. 7. Morl. in
 iuris par. 1. tit. 2. in præled. nu. 138. D. Barbof in l. Titia, n. 36. ff.
 mar. Salzed. ad Bernard. c. 62. n. 13. Ceuall. communium commu.
 mun. qu. 896. n. 579. tom. 4. D. Matta de Iurisdic. p. 4. casu 31.
 Dom. Garc. Mastrillo Siciliæ dec. 113. Valasq. conf. 105. n. 32.

Valaf. tom. 1. alleg. 10. nu. 2. & alleg. 44. n. 2. Nicol. Garc. de Benefi. p. 2. c. 2. Aencod. ad l. 29. Taurigl. 3. nu. 10. Fr. Emman. qu. Regul. tom. 2. qu. 109. art. 2.
* *Ex mandato Episcopi.*] An expreſſum requiratur? Affirmant Me- noch li. 6. de Præſumpt. qu. 76. n. 41. Cened. pract. li. 1. qu. 4. num. 24. & num. 26.
* *Vel conſuetudine etiam immemorabili ſuffragante.*] Vide Thom. Valaf. tom. 1. alleg. 56.

C A P U T VII.

Tempore congruo diſpiciatur de cuiuſlibet ordinandi qualita-
tibus, per exercitatas in eccleſiaſticis
perſonas.

*S*ancta Synodus, a antiquorum canonum veſtigijs ^{a e. quando}
inharendo, decernit, vt quando Episcopus ordina- ^{24. diſt.}
tionem facere diſpoſuerit, omnes, qui ad ſacrum mini-
ſterium accedere voluerint, feria quarta ante ipſam ordi-
nationem, vel quando Episcopo videbitur, ad *β* ciuitatem
euocentur. Episcopus autem ſacerdotibus, & alijs pruden-
tibus viris, peritis diuinę legis, ac in eccleſiaſticis ſanctio-
nibus exercitatis, ſibi aſcitis, *γ* ordinandorum genus, perſo-
nam, ætatem, inſtitutionem, mores, doctrinam, & fidem
δ diligenter inueſtiget, & examinet.

D E C L A R A T I O N E S.

1 *Ordinandorum genus.*] Non excluditur filius Neophytę.
2 *Inueſtiget & examinet.*] Qui ſubdiaconi vel Diaconi, vel pres-
byteri ſunt, petuntq; admitti ad Cathedralis Eccleſię Canonicatus,
ipſiſ in forma dignis à Sede Apoſtolica, collatos, vt eum Ordinem
habent, quem dicti Canonicatus requirunt, non opus eſt, quod ex-
aminentur cauſa explorandi eorum literaturam, illi verò qui ſacros
Ordines nondum ſuſceperunt, examinandi ſunt, an illam doctrinam
habeant, quę ex præſcripto Concilii Trid. neceſſaria eſt illi Ordini
ſacro, qui Canonicatus, quem conſequi volunt, erit annexus.
Quęſitum fuit, quid reſpondendum de ordinatis ante legitimam
ætatem ab Episcopo, qui ante ordinationem in eccleſia publico edi-
cto proteſtatus fuerat, quod non intendebat ordinare, niſi eos, qui
legitimam ætatem haberent, præſuppoſita atteſtatione cuiusdem
Ec-

cit. Trid.
eclara.
in ordi
ecc.

Ecclesiæ Decani, asserentis se audisse ab ipso Episcopo, quod
ret huiusmodi protestationem fieri ad terrorem, ceterum se
intentionem ordines simpliciter conferendi; equidem videtur
esse ordinatos, sed ab exercitio ordinum esse suspensos usque
bitum tempus. Sed quia in contrarium inclinabat maior Can-
lium Illustrissimorum pars, dicendo, quod non sufficit vno
idcirco terminatum est ex vno ore ab Illustrissimis, vt res ad
deferretur.

RÉMISSIONES.

Vide Concil. Bracha. 4. act. 2. Cened. ad Decret. collect.
princ. & ad Decretal. col. 36. n. 5.

β Ad civitatem evocentur.] An locus, vbi Episcopus ordina-
fert, sit in literis ordinandorum exprimendus? Vide Cald. P.
Emptione c. 5. num. 10.

γ Ordinandorum genus.] Vide Pat. Sanch. in præcepta Decret.
2. ca. 28. num. 15. Cened. ad. Decretal. collect. 77. n. 2. vbi dicitur
verbum (genus) de quo in præfenti, propriè idem significat
gitimas; vel liber; non autem refertur ad descendentes ex
Hebræorum, vt multi opinantur.

CAPVT VIII.

Vnusquisq; à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprio
testimonio sub graui pœna ordinandus ad Cathedralen-
siam aut ex diœcesi inuentam conuenientio-
rem conueniat.

Ordinationes a sacrorum Ordinum, & β & c. in
iure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesiâ, vbi
presentibusque ad id ecclesiæ Canonicis, publice
brentur. si autem in alio diœcesis loco, presente Clero
ci, dignior, quantum fieri poterit, ecclesiâ tempore
tur. b i e & c. Vnusquisque autem à proprio Episcopo
Quod si quis 2 ab alio promoueri petat, nullatenus
iam 3 cum suis generalis, aut specialis rescripti, vel p
prætextu, etiam statutis temporibus d permittatur
tus probitas, ac mores θ Ordinarij sui 5 testimonio communi
6 i si secus fiat; ordinans à collatione Ordinum per
& ordinatus à 7 susceptorum Ordinum executione, quæ
proprio Ordinario videbitur expedite, sit suspensus
in 8.

a Gelaf. 1. in
ep. 1. c. 13. c.

b 75. dist. c.

c cum seq. de

temp. ordin.

d Conc. Car-

thag. 4. c. 22.

e Sup. sess. 14.

f de refor. c. 2.

g 3.

h Hic sup. c. 3.

i Conc. Carth.

j c. 21. Conc.

k Aure. 3. c. 15.

l c. 1. 21. q. 2. 9.

m qu. 2. per tota

n c. 1. cum seq.

o de temp. ord.

p in 8.

DECLARATIONES.

1 *Vnusquisq; à proprio Episcopo ordinetur.*] De omnibus ordinibus tam sacris, quam minoribus intelligitur hoc capitulum.

Privilegium suscipiendi ordines extra tempora, per hoc Decretum non est sublatum.

2 *Ab alio promoueri petat.*] Est concedenda licentia cum infra tacta probatione probitatis, & morum tantum, nec aduersatur ca. 3. supra positum, nec 11. huius sess.

S. D. N. Greg. XIII. statuit, vt Regulares suscipiant Ordines sacros ab Episcopis, in quorum Diocesi sunt Monasteria, in quibus tunc degunt, vel dimissorias ab eis accipiant, iuxta hoc Decretum. *Sup. c. 3. sess. 23. §. Fratres.*

3 *Cuiusvis specialis rescripti.*] etiam à Sede Apostolica obtenti.

4 *Nisi eius probitas ac mores.*] Qui à Sede Apostolica obtinuit, vt Ordinari possit ab alio, quàm à suo Ordinario, debet probitatem suam, & mores Ordinarij sui testimonio comprobare: ac ideo inoleuit illa clausula, *suo ordinario, vel de eius licentia probitas, & mores ordinandi commendentur à quocunq; alio.* Ita censuit Congregatio die 23. April. 1575. *Vide sup. sess. 7. c. 11. de Refor. §. Facultates.*

Censuit Congregatio, in casu, quo aliquis fuerit absens per plures annos ab Ordinario, ita vt illum commendare de vita & moribus non possit, sufficere literas dimissorias Ordinarij, quæ continebunt, quod ordinandus non sit excommunicatus, vel contumax, sed de legitimis progenitus parentibus: informantis verò de vita & moribus habenda est ex loco, in quo fuit versatus.

Bayliuo S. Stephani petenti ne aliquis Episcopus possit Ordinare subditum Bayliui, absq; ipsius fide & testimonio de vita & moribus ordinandi: Congregatio respondit, hoc nihil esse ad ordines: quod si tamen Episcopi viciniore non possent habere notitiam de vita & moribus eorum qui sibi subditi non sunt, & subditos, non inuenire Episcopos, qui eos ordinare velint absq; testimonio & fide sui Ordinarij, requirentibus Episcopis posse tum has fides dare.

Episcopus Vrgellenis, antequam subditos aliquos Abbatis Monasterij B. Mariæ Ordinis S. Augustini Canonico Regularium ordinare vellet, decernebat nomine suo proprio edictum, vt in Ecclesia dicti Monasterij publicaretur, si qui ad ordines maiores assumendi essent iuxta c. 5. presentis sess. sed Congregatio censuit, debere Episcopum mittere edicta ad Abbatem, aut debere curare, vt illa publicentur nomine suo proprio in Ecclesiis parochialibus sibi subiectis: erat autem Abbas in quasi possessione, vt in eius Ecclesia, aut oppido non publicarentur aliqua edicta decreta ab aliquo Ordinario, nisi in subsidium iuris.

5 *Testimonio commendentur.*] Etiam si essent absentes, & ad titulum pensio -

Tridentina
declarat.

de vita & moribus
ordinandi.

penſionis, vel patrimonij aſſumendi eſſent, ſed non reſtituendi
 carij Generalis, niſi haberet ſpeciale mandatum concedendi di-
 ſorias.

Per literas, quas Epifcopus abſens à ſua Diœceſi poterit
 abſente Diœceſani literas petierint, vt ordinari poſſint ab
 propter abſentiam valde eis incommodum ſicite, ad ſubſcri-
 ſe examini Ordinarij, poterit Ordinarius Epifcopus examina-
 demandare Epifcopo loci, in quo degunt. Vide ſeſſ. 7. can. del.
 §. Et diligenti.

6 *Si ſecus fiat.*] Clericus ab alieno Epifcopo ſine Ordina-
 riſſionis ordinatus & miniſtrans efficitur irregularis.

7 *Suſceptorum ordinum.*] Abſolvere à ſuſpentione eos, qui
 diœceſis exiſtentes, ſine literis dimiſſoriis ordinati fuerunt
 ad Epifcopum, ad quem ex Concilio pertinebat dimiſſionis
 de e. Proprius autem Epifcopus ad hoc vt poſſit dimiſſionem
 dere, dicitur ille, in cuius Diœceſi ordinandus beneficium
 ita fuit indicatum in vna Leodiienſium, ſi rectè conſideretur
 23. c. 4. §. Fratres.

Epifcopus ordinans aliquem ad primam tonſuram, que
 res dicebant natum in Diœceſi, & pro tali habetur, non in
 gularitatem, etiam ſi alterius Diœceſis is qui ſic ordinatus

REMISSIONES.

Statuta à iure temporibus.] Vide Pat. Henriq. in ſum. p. 2.
 12. à princip. vbi enumerat quatuor anni Tempora, & præ
 Sabbatum ante Dominicam in Paſſione, & Sabbatum ſanctum

β Quod non valeat conſuetudo, quod ſacri Ordines conferri
 extra quatuor tempora, probat text. in c. 2. de temporib. ordina-
 buff. in præxi benefic. p. 2. tit. de Clericis ad ſacros Ordines
 motis gl. n. 14. & 15. Quarant. in ſumma Bullarij verbo Quo-
 Deuendo ad ſecundum ibi amplia. Papam tamen quolibet
 Ordines conferre poſſe, docet Rebuff. d. gloſſ. n. num. 11. & non
 quod poteſt Epifcopo concedere ex ſpeciali gratia, vt Ordines
 extra quatuor Tempora conferre poſſit, de quo etiam Quarant.
 ſuprà.

γ An minores ordines conferri poſſint diebus feſtiſſimis? Abſ.
 Rebuff. d. gl. 2. n. 2. & 3. Vinold. in Candel. b. tit. de Sacram. Quo-
 veſ. Tertia conclusio, P. Henriq. d. cap. 12. §. 2. Fr. Emmanu-
 tom. 2. c. 16. num. 3. Iacob. de Graſſis lib. 3. aure. decif. p. 2. cap. 1.
 Thom. Valaſc. tom. 1. alleg. 7. nu. 4. & n. 3. dicit, quod prima
 poteſt conferri omni tempore.

δ Fratres minores, & omnes, qui illorum priuilegiis con-
 concedendis fruuntur, ex Confirmatione S. D. N. Clem. VI.

extra tempora à iure statuta dominicis, vel alijs festis diebus, sacros Ordines suscipere docet Fr. Emman. q. Reg. tom. 3. q. 43. art. 5.

¶ *Vnusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur.* Vide Fr. Emman. qu. Regular. tom. 1. q. 18. art. 4. P. Paul. Comitol. Responsor. Moral. lib. 6. quæst. 46.

¶ Quod sufficiat Episcopus originis, tenent Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Dimissoria, pa. 40. P. Paul. Comitol. d. lib. 6. qu. 45. D. Guttier. Canon. lib. 3. tract. de Matrimonio cap. 63. nu. 29. Quæ concurrere debeant ut quis dicatur originarius, vide apud Sesse Aragon. decif. 30. Balb. p. 3. decif. 339. Aloyi. Ricci. in collect. decif. p. 4. collect. 846.

¶ Quod non procedat in Regularibus, qui à quocunque Catholico Episcopo possunt ordinari, resoluit Fr. Emman. qu. Regul. tom. 3. q. 24. art. 1.

¶ *Ordinarij sui testimonio.* Vide Nauar. in Man. c. 25. nu. 69. Fr. Emman. in sum. p. 2. c. 14. num. 6. Et de Monachis quæst. Regular. tom. 1. lib. art. 5.

¶ *Si secus fiat, ordinatus à susceptorum ordinum executione, &c.* Vide Guttier. Canon. lib. 1. c. 16. n. 24. Salzed. in pract. c. 26. lit. E. Zerol. in praxi Episc. 2. verbo Dimissoria, pag. 40. Flamin. de Resignat. lib. 4. q. 2. nu. 89. Cened. pract. lib. 1. qu. 38. à num. 4. P. Ægid. de Sacram. tom. 2. disput. 15. dub. 5. numer. 31. P. Valer. Reginald. in praxi lib. 32. tractat. 2. num. 69.

¶ Quod non comprehendit initiatos prima tonsura, docent Toler. in instruct. Sacerd. li. 1. c. 49. nu. 5. Zerol. p. 1. verbo Dimissoria.

¶ *Ordinans à collatione Ordinum per annum.* Multos casus, in quibus excusatio datur ab hac censura, prosequitur P. Soar. tom. 3. disput. 31. sect. 1. num. 15. P. Valer. Redinald. d. lib. 32. tract. 2. nu. 69. vers. Sunt autem, in fine, ubi dicit excusationem dandam, quando vnus Episcopus ordinat subditum alterius sub spe rationabili ratihabitionis, c. c. fin. 9. qu. 2.

CAPVT IX.

Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa.

Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit, 2 nisi per triennium secum fuerit commoratus 3 & beneficium, quacumque fraude cessante, statim re ipsa illi conferat: consuetudine quacumque, etiam immemorabili, in contrarium non obitante.

X

DECLA-

DECLARATIONES.

1. *Episcopus familiarem suum.*] Habet locum hoc decretum in minoribus Ordinibus, ut scilicet teneatur Episcopus etiam dare beneficium.

2. *Nisi per triennium.*] Ex identitate rationis sufficit quod triennium inceperit, antequam fuisset Episcopus.

3. *Et beneficium.*] Familiaris Episcopi, de quo hoc decretum dicitur, potest ordinari ad titulum patrimonij, si illud sufficiens fuerit, & si Episcopus ita iudicaverit expedire pro necessitate et commoditate Ecclesie, iuxta Decretum c. 2. sess. 21. §. *Pro necessitate* ad certam ac particulari Ecclesie adscribatur, ubi suo munere debent, iuxta c. 16. *infr. hac eadem Sess. §. Non adscribatur.*

Congregatio Concilij declaravit, quod Episcopus possit etiam familiarem suum triennem non subditum, & dare illi dimissionem ad ordines suscipiendos à quocunque, dispensare tamen non potest super illis interstitijs, de quibus *cap. 12. & 14. infr. hac eadem Sess.* pro Ecclesie suae utilitate.

Quicumque per decem annos, siue in curia, siue alibi relectus fuerit ibidem a Vicario sanctissimi ordinarij familiares verò scilicet familiares Papae, ac familiares Cardinalium, etsi Cardinales habitaverint, atque etiam Episcoporum in Curia residentium, qui libere triennium habitaverint in Vrbe, possunt de licentia ipsorum Ordinarij promovendi à Vicario Sanctissimi promoueri, dum tamen supradicti non habent sufficientem titulum, & alia à iure requisita.

REMISIONES.

Vide Navar. conf. 23. & conf. 26. cum seq. sub tit. de Temp. bus ordinat. Per. Ledesm. in sum. tit. de Sacram. Ord. c. 1. vers. *Estanto.* Jacob. de Grassis p. 2. decis. aure. lib. 3. cap. 12. vers. *rol. in praxi Episcop.* par. 1. verbo *Dimissoria* pag. 106. & p. 2. Ord. vers. *Quinto* pag. 78. Fr. Emman. in sum. p. 2. cap. 14. vers. *Henriq.* in summa lib. 10. cap. 12. §. 1. Flamin. de Resignat. li. 4. p. 91. Quarant. in summa Bullar. vers. *Ordo*, vers. *Limita* in p. 375. Marc. Anton. Genuens. in praxi Archiepif. Neapol. c. 81. Nicol. Garc. de Benefic. p. 2. cap. 5. num. 80. cum seqq. Cened. Canon. quæst. li. 1. qu. 38. à num. 19. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. P. Valer. Reginal. in praxi fori pœnit. lib. 32. num. 69. vers. *Statu* aliquot, tract. 2. ubi dicit loqui tex. in præfenti de Episcopo c. 10, quia ei, qui tantum est titularis, talis promotio est tantum præced. sess. 14. c. 12. Latè Aloyf. Ricci. in collect. decis. p. 3. vers. *ubi* in vers. *Amplia* 4. refert procedere in magistro actorum Curie Episcopalis, qui, ut familiaris, poterit ab Episcopo ordinari, & Stephan. Grat. decis. 233.

Decisiones à sacra Cardinalium congregatione super hoc cap. editæ, & adductæ per Doctores infrà citatos.

Prima. Pro necessitate & commoditate Ecclesiarum ad titulum patrimonij, possunt etiam ordinari familiares triennales Episcoporum, & debent adscribi Ecclesijs, pro quarum necessitate sunt ordinati, refert Garc. d. p. 2. c. 5. n. 81.

Secunda. Episcopus ordinat familiarem suum ad titulum penhænis, si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum iudicat ordinandum, refert Gar. d. c. 5. nu. 81.

Tertia. Familiaris Episcopi de quo hoc Decretum loquitur, potest etiam ordinari ad titulum patrimonij, si illud sufficiens habuerit, si Episcopus ita iudicaverit pro necessitate aut commoditate sue Ecclesiæ, & certæ Ecclesiæ adscribatur, vbi suo munere fungi debeat, refert Garc. d. c. 5. n. 82.

Quarta. Ex identitate rationis sufficit, quod triennium incœperit antequam fuisset Episcopus, refert Garc. d. cap. 5. nu. 83. resoluit Aloy. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 596. vers. Amplia quintò, vbi citat Gam. decif. 93.

Quinta. Episcopus non potest dispensare cum suo familiari triennali, alias non subdito, super illegitimitate, etiam ad minores Ordines, nec super interstitijs, nisi pro Ecclesiæ sue utilitate, refert Garc. d. c. 5. nu. 86. resoluit Cened. præct. li. 1. q. 38. nu. 31. Sayr. sub tit. de tempor. ordinat. decif. 28. & 29. Zerol. d. vers. Quintò dubitatur, & vers. Sextò.

Sexta. Proceedit hoc Decretum tam in maioribus, quàm in minoribus Ordinibus, & vtroque casu opus est collatione beneficij, referunt hanc Cardinalium decisionem Rot. decif. 731. nu. 3. p. 1. in nouis. Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Ordo, vers. Quintò dubitatur, post med. Nauar. conf. 23. nu. 1. de tempor. ordinat. Cened. d. q. 38. nu. 30. vers. Quod Decretum, Sayr. tit. de temporib. ordinat. decif. 26. vbi resoluit procedere etiam in 1. Tonsura.

Quare requirit text. in præsentibus in familiari triennium, & beneficium, si sufficit beneficium? Respondet multa cumulando Zerol. d. §. Dimissio ad Ordines, nu. 1. & p. 2. verbo, Ordo, vers. Quintò dubitatur, Rot. diuersor. 731. p. 1. Farin. decif. 222. vbi resoluit, quod beneficium est statim re ipsa conferendum, alias si post aliquot menses, non satisfit Concilio.

Tridentina
Ecclesiarum
reformatione
1563

CAPVT X.

Abbatibus exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari aut Regi sibi non subdito dent dimissorias, nec quacumque Capitulum iam cathedralium ecclesiarum. Extenditur p[er]na impetrantium litteras dimissorias à Capitulo sede vacante.

Abbatibus, ac alijs quibuscumque, quantumvis etiam non liceat in posterum, intra fines alicuius diocesis consistentibus, etiam si nullius diocesis, vel esse dicantur, cuiquam, qui Regularis 3 subditus sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre: 4 nec abbatibus, 5 & alijs exempti, aut Collegia, vel y Capitula quacumque, etiam ecclesiarum Cathedralium, litteras dimissorias, aliquibus Clericis secularibus, vt ab alijs ordinari cedant, a sed horum omnium ordinatio, seruatiobus, quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, d Episcopos, intra quorum diocesis fines existant, p[er]petuo non obstantibus quibusuis priuilegijs, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. P[er] quos, impositam ijs, qui contra huius sanctæ Synodi subditos, lo b III. decretum 6 à Capitulo Episcopali, sed vacante, dimissorias impetrant; ad illos, qui easdem litteras à Capitulo, sed ab alijs quibusuis, in iurisdictione Episcopali loco Capituli, Sede vacante, succedentibus, obtinenda mandata extendi. Concedentes autem dimissorias eadem formam decreti, ab officio, & beneficio per annum ipso iure suspensi.

a Sup. c. 1. c. 1. seq. & infr. c. 2. c. 1. seq.

b Sup. sess. 7. de resor. c. 1. 10

DECLARATIONES.

I Abbatibus ac alijs quibuscumque. Abbates primam tonsuram minores ordines, præterquam suis subditis Regularibus, conferre non possunt, non obstante quacumque consuetudine contraria. Erat resolutum est in quadam decisione facta 3. Mart. 1594. s[ecundum] hanc eadem sess. c. 16. s. sine. Quidam laicus annis elapsis primam tonsuram suscepit, &

nes minores ab Abbate Cassinensi, eius in temporalibus & spiritualibus superiore, credēs illum habere potestatem; sed cum videatur esse contra dispositionem huius capituli, dubitatur an iste indigeat dispensatione, vel necesse habeat, cupiens esse clericus, iterum ordinari ad dictos ordines, tanquam nulliter ei collatos? Congregatio Concilij sic respondit: *Indigebat dispensatione, sed nō est necesse, ut iterū ordinetur.*

Abbatē regulares habentes ius baculum deferendi & mitrā, postquam sacerdotalem ordinem & munus Benedictionis susceperint, possunt tonsuram & Ordines minores secularibus Episcopi iurisdictioni subditis conferre, si modo ipsius Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo pro se quisq; literas dimissorias impetrauerit, ita ut satis non sit id generatim ab Episcopo concessum esse, sed hac cōcessione semper opus est singulis. Etiam si non sit benedictus Abbas, tamen potest suis subditis ordines minores conferre, si id fuerit ei ex privilegio concessum. Quocirca Abbas qui est benedictus, vel ex privilegio Sedis Apostol. habet ut Pontificalia exercere possit ac si esset benedictus, potest omnia sacra benedicere, illis exceptis, in quibus vinctio requiritur.

Possunt etiam dicti Abbates ordines conferre alijs regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, necnon specialem cōsensum Episcopi loci habuerint, in quo ordines huiusmodi suscipere capiunt. Tonsuratus verò ab Abbate non benedicto, vel non habente hanc potestatem ex privilegio Sedis Apostol. debet iterum tonsurari. *Vide huius sess. c. 8. §. S. D. N.*

2. *Quantumvis exemptis.* Non licet Præposito Terræ Prati, Florentinensis Diocesis concedere literas dimissorias, & idem dicendum est de Archipresbytero Terræ Collis, qui est exemptus, & habet iurisdictionem ordinariam, & de Archipresbytero Barenfi habenti multa privilegia Apostolica & exemptiones.

Non licet ex hoc Decreto fratribus S. Ioannis Hierosolymitani concedere aliquibus clericis secularibus literas dimissorias, ut ab Episcopis ordinentur.

Inter Archimandritam & Archiepiscopū Messanensem super collatione Ordinum, & concessione literarum dimissorialium, circa hoc cap. controuersia vergente, Congregatio censuit non licere Archimandritæ Ordines conferre.

3. *Subditus sibi non sit.* Hoc verum est, cum iure proprio sibi non liceat, ut in cap. *Abbatē de privileg. in 6.* secus si ex privilegio Apostolico. Eadem pœna ad impetrantes dimissorias à Capitulo Sede vacante, aut ab Abbatibus, & similibus, extenditur.

4. *Nec ipsi Abbates.* Nulli Abbati (etiam quibusvis privilegijs munitis), licet concedere dimissorias cuiusque clerico seculari, etiam ad Ordinarium eius directas.

5. *Et alij exempti.* Licet fratres S. Ioannis Hierosolymitani sint privilegiati etiam circa clericos, qui in eorum Monasterijs, & ordinibus

il. Trid.
eclara.
at us dā
171. 668

bus inferuunt, non possunt tamen literas dimissorias ad ordines
sciendos alijs concedere, nisi fuerint sui ordinis professi.

6 *Capitulo Episcopali, Sede vacante.*] Sacra Congregatio
die 5. Julij 1575. non licere Capitulo literas dimissorias concedere
hoc Decreto, quamuis habeat territorium distinctum & exemptum
ac immemorabilem possessionem, & sint iudices ordinarij.

Non impediuntur tamen Capitula Cathedralium, quibus
vacante Vicarium creare possint, si alias ad Capitulum hæc electio
stabat.

REMISSIONES.

¶ **V**ide Rebuff. resp. 2. Veg. tom. 2. de Curis c. 14. §. 8. n. 31. Fr. Et
in sum. p. 2. c. 14. n. 2. & qu. Regular. tom. 1. q. 18. ar. 1. P. H.
in sum. li. 10. c. 23. §. 3. Pec. Ledesm. in sum. tract. de Sacra
c. 8. P. Azor. inst. Mor. p. 1. li. 12. c. 20. q. 7. & p. 2. li. 3. c. 48. q. 15. et
terum, Zerol. in praxi Episc. p. 1. verbo Abbas, Flores Vari. lib. 3.
nu. 4. & n. 32. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 3. nu. 6. plures ex anteq.
bus refert Cened. ad Decr. collect. 105.

8 *Cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit.*] Vide Fr. Emm.
p. 2. c. 14. nu. 9. & qu. Regular. tom. 3. q. 23. ar. 2.

7 *Vel Capitula.*] Quæ quidem Capitula iure aliquo specialia
dictionem habere in aliqua Diocesis parte requirit Fr. Emm.
nu. 9. nam de Capitulo Sede vacante extat Decretum huius Cap.
secl. 7. c. 10.

8 *Ad Episcopos, intra quorum Diocesis fines existant, pertinent.*
tamen si sint negligentes, & generaliter non faciant ea, quæ
& admoniti se non emendauerint, tunc Archiepiscopus, in
supplebit vices eorum, scil. quod in Parochia illorum ordinarij
ricos, instituet in Ecclesijs, excommunicabit, & absoluet, nisi
Quarant. in summa Bullarj, verbo Archiepiscopi auctoritas,
in medio.

6 *Literas dimissorias, &c.*] Vide P. Azor. vbi supr. Zerol. d. verbo
bas pag. 10.

CAPVT XI.

Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis
officium, reuereantur superiores in ordine, frequenter communi-
nem sumant, sintq; tales quos scientia spes maioribus Ordinibus
dignos ostendat, annus sit medius à postremo mi-
norum ad primum maiorum
ordinum.

¶ **M**inores Ordines ijs, qui saltem a 1 Latina lingua
intelligant, per temporum interstitia, nisi
Episc.

2 c. in singulu
77. dist. 8.
infr. c. 13.

Episcopo expedire magis videretur, conferantur; vt eo
 accuratius, quantum sit huius disciplinæ pondus, possint
 edoceri; a ac in vnoquoque munere, iuxta præscriptum
 Episcopi, se exercent; idque in ea, cui ascripti erūt b ec-
 clesia, nisi y forte ex causa studiorum absint; atque ita de gra-
 du in gradum ascendant, vt in eis cum ætate vitæ meri-
 tum, & doctrina maior accrescat. quod & bonorum mo-
 rum exemplum, & assiduum in ecclesia ministerium, at-
 que maior erga Presbyteros, & superiores Ordines reue-
 rentia, & crebrior, quàm antea, Corporis Christi Com-
 munitio maximè comprobabunt. Cumque hinc ad altio-
 res gradus, & sacratissima mysteria sit ingressus, nemo ijs
 initiatur, quem non scientiæ spes maioribus ordinibus
 dignum ostendat. Hi d e § 1 verò non nisi post annum à sulce-
 ptione postremi gradus minorum Ordinū ad sacros Or-
 dines promoveantur: 2 nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas,
 iudicio Episcopi, aliud exposcat.

a infr. c. 17,
 & c. 25.
 dist. 1. Brag-
 caren.
 b 31. vide r.
 Nic. c. 2. Sav-
 dr. c. 13. &
 Casum De-
 pam.

DECLARATIONES.

1 *Latinam linguam intelligant.*] Congregatio censuit, homines re-
 gionis Illyricæ, quamuis Latini idiomatis rudes, si tamen linguam
 Illyricam calleant, posse ad ordines promoueri, nisi canonicum ob-
 stet impedimentum.
 2 *Nisi necessitas.*] Talem habet necessitatem, qui est prouisus de
 beneficio curato; tenetur enim se promoueri facere ad sacerdotium
 intra annum, & quando prouideretur, non est necesse, vt sit in aliquo
 ordine.

REMISSIONES.

Vide Concil. Brachar. 4. act. 2. c. 1. Viual. in Candel. tit. de Sacr.
 Ordin. verf. Sexta, Fr. Emman. qu. Regular. tom. 3. q. 24. art. 3.
 Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 4. à principio.
 Quòd non peccat, nec est suspensus, qui quatuor minores Ordi-
 nes eodem die suscipit, imò etiam quòd potest accipere illos & Sub-
 diaconatum, vbi est talis consuetudo, resoluunt Guttier. Canon. l. 1.
 cap. 26. nu. 31. & 32. Emman. de Saa verbo Ordo 17. Pat. Soar. tom. 5.
 disp. 31. sect. 1. num. 41. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 23. art. 4. Thom. Valasc.
 tom. 1. alleg. 4. nu. 2. P. Valerius Reginald. in praxi fori pœnitent. li. 32.
 tract. 1. n. 70. verf. Ad hanc, & Menoch. de Arbit. casu 564. numer. 8.
 dicit,

K 4

Concil. Trid.
 declarat.
 at in b...
 m. cca.

dicit, quòd Concilium in præfenti omnem sustulit consuetudinem
incontrarium.

γ *Nisi forte ex causa studiorum absint.* Vide Horat. Lutu. de
uil. scholast. priu. 99.

δ *Hi uerò non nisi post annum.* Vide Fr. Emman. in sum. p. a. c. 10.
& qu. Regular. tom. 3. qu. 8. art. 6.

ε *Sacra Cardinalium Congregatio censuit in ordinatione
larium dispensationem super interdictis pertinere ad Episcopum
dinantem, debet tamen fieri mentio in literis dimissoriale
rum superiorum petentium ab Episcopo, ut super illis dispensa
gnetur, attenta necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, seu religio
fert Prosper. de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bull.
verbo Ordo prope finem, pag. 395. Aloy. Ricci. Neapol. Arch.
decif. 83.*

ζ *Sacra Cardinalium congregatio censuit eos, qui ad Subdia
tus Ordine quatuor Temporibus Quadragesimæ promoti
posse anno sequenti eidem quatuor Temporibus Quadrage
ad Diaconatum promoveri, licet annus naturalis integer tunc
non fuerit, cum futuro anno Paschæ festum celerius, quam h
ri celebretur, refert Prosper. de Augustino ubi supra.*

η *Sacra Cardinalium congregatio sic censuit: Licet ex decre
ius Concilij post minores Ordines expectandus esset annus
quam quis ad factos Ordines promoueat, potest tamen qu
chiam aquirere, etiamsi non habeat aliquem Ordinem factu
infra annum promoueri ad Sacerdotium debet, refert Garcia
nific. p. 7. c. 4. n. 47.*

An obtinentem beneficium curatum oporteat esse Diaconu
salem Subdiaconum; cum intra annum debeat promoueri ad
cerdotium; Congregatio censuit non oportere; pro ut refert N
in Man. cap. 25. num. 116. P. Azor. institut. Moral. p. 2. lib. 6. cap. 1.
ad finem.

CAPVT XII.

*Aetas ordinandorum ad subdiaconatum, diaconatum, Pres
byteratum, seruanda etiam per Regulares
examinandos ab Epi
scopis.*

a 2. Toletan.
c. 1. & 1. Car
thag. c. 4. &
Agathens. c.
10. anni 25.
requirunt.
b Annu 30.
requirit Pa
lian. dist. 78.
Si quis, &
Bonifac. 1.
Concil. 4.
Toletan. c. 11.

¶ **N** Vllus in posterum ad Subdiaconatus Ordine
s vigesimum secundum, ad Diaconatus ante a
mum tertium, ad Presbyteratus, b ante vigesimum
tum ætatis suæ annum promoueat. Sciant tamen
scopi, non singulos, in ea ætate constitutos, debere ad
Ord.

Ordines assumi, sed dignos dumtaxat, & quorum probata vita senectus sit. 1 Regulares quoque, 2 nec in minori etate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur: priuilegiis quibuscumque, quoad hoc, penitus exclusis.

DECLARATIONES.

1 Regulares quoque.] Iuxta Textum cap. Cum nullus, §. Religiosi, de tem. Ordin. & ibi Gemin. num. 3. & alias Congregatio hoc censuit.

2 Nec in minori etate.] Circa etatem Episcopus non potest dispensare, Gloss. in Clem. Generalem, Syluest. ver. etas, num. 2.

S. D. N. Gregorius XIII. reformato Calendario, decem dies detrahit. omnis vero qui promoueri uoluerit ad Ordines, debet habere rationem illorum decem dierum, eosque impluisse antequam ordinari se curet. Ita in quodam Tornacensi, Anno 1691.

REMISSIONES.

Vide Nauar. in Man. op. 25. nu. 69. cum seqq. & nu. 103. Fr. Eman. quaest. Regul. tom. 3. q. 23. art. 6. P. Henric. in sum. lib. 10. c. 10. §. 1. Petr. Ledesm. in sum. p. tract. de Sacram. Ordinis ca. 7. à principio, Gutier. Canon. lib. 1. ca. 26. à num. 8. latè Garc. de Benefic. p. 7. cap. 4. numer. 21. cum seqq. P. Aegid. de Sacram. tom. 2. disp. 10. num. 102.

Ante vigesimum secundum.] officere incoepum affirmant P. Henric. d. §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2. hi etas pro Subdiaconatu designatur annus 22. inchoatus, pro Diaconatu 23. incoepus, sed ad Presbyteratum satis est 25. incoepisse per diem. Vide etiam P. Valer. Regiu. in praxi fori pœn. lib. 30. tract. 3. nu. 66.

CAPVT XII.

Subdiaconi Ordinentur sperantes se continere posse, diebus festiuis quibus ministrauerint communionem sumant: annus sit Ecclesiasticus ante promotionem ad diaconatum. Ordines sacri duo nulli conferantur eodem die.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, a vt habentes a. i. Tim. 4. bonum testimonium, & in minoribus b Ordini- b. 4. Tolet. bus iam probati, ac literis, & iis, quæ ad Ordinem exer- cen-

Trid. declar.

endum pertinent, instructi. Qui sperent, Deo auctore
 continere posse, Ecclesiis, quibus ascribentur, infen-
 ant; sciantque maximè decere: 1 si saltem diebus Dominicis
 & sollempnibus, cum altari ministraverint, sacramen-
 tum communionem perceperint. Promoti ad sacrum Subdia-
 conatus Ordinem, 2 si per annum saltem in eo non
 versati, 3 ad altiorem gradum, nisi aliud Episcopo
 tur, ascendere non permittantur. 4 si Duo a sacri
 nes non eodem die, etiam Regularibus, conferantur
 uilegiis, ac indulgiis quibusvis concessis, non obstantibus
 quibuscumque.

a hic supra,
 §. 11.

DECLARATIONES.

1 Si saltem diebus Dominicis.] Si isti diaconi & Subdiaconi in
 solempni ministrantes essent sacerdotes, melius est, ut ante
 missam maiorem celebrent, quam Eucharistiam solam recipiant
 manu sacerdotis, cui ipsi ministraverint.

2 Si per annum saltem.] Ob eminentiam doctrinæ vel boni
 stimonium, & de consensu Ordinarij summus Pontifex concessit
 ut quis omnes Ordines, etiam presbyteratus, breviori tempore
 mere possit, etiam extra tempora. Sic responsum fuit Episcopo
 centino.

An per Bullam Sixti V. contra interstitia promotos in interstitiis
 uandis, annus, qui interponi debet in promotione de vno ad alterum
 sacrum Ordinem, duodecim mensium completus esse debeat, an
 sufficiat lapsa esse quatuor interstitia, quæ propter varietatem
 rum mobiliu[m] occurrunt, quousque 12. mensis compleantur. S. C.
 N. ex sententia Congregationis dixit, attendendum esse ad
 quatuor interstitiorum, non autem tempus 12. mensium
 cepletorum. Sed questioni huic: An per dictam constitutionem
 censetur reuocatum seu restrictum arbitrium Episcopo concedit
 ut possit ordinare infra annum à promotione vnius Ordinis sacri
 alterum iuxta decreta Concilij Tridentini hoc capite? Sanctissimus
 respondit, nõ esse eius mentis aliterare dispositionem supra dictam
 creti, imò vult illud manere in sua pristina validitate & vigore
 quæ vlla innotatione, vel substitutione.

3 Ad altiorem gradum.] Nisi esset prouisus de Parochiali, vel
 c. 11. §. Nisi necessitas.

4 Duo sacri Ordines.] Qui ex consuetudine alicuius regionis
 tuor minores Ordines & subdiaconatum eodem die susceperunt
 non sunt ob hoc suspensi.

R. E. M. P.

REMISSIONES.

Vide Petr. Ledesim. in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ordinis, cap. 8. concl. 11.

6 Si per annum saltem in eo non sint versati, &c. An qui ordinatur non servatis interstitiis, aliquam contrahat censuram, vel irregularitatem? Negant Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Ordo, §. 8. pag. 79. & part. 2. cod. verbo, ver. Ad quintum, Sayr. sub tit. de temporib. ordinat. decif. 56. quem refert Aloyf. Ricci. in Collect. in decif. part. 3. Collect. 576. Affirmat P. Henriq. in summa, lib. 6. cap. 10. §. 3.

7 Quod promoti ad sacros Ordines ante legitimam ætatem, vel extra tempora, vel sine literis dimissoriis, sint suspensi ab omni Ordinum exercitio, sublata omni facultate ascendendi ad alios Ordines superiores, & si in eis suspensi ministrare præsumperint, irregulares effecti, omnibus, & quibuscunq; per eos in titulum, commendam, aut aliis obrentis dignitatibus, officiis, & beneficiis Ecclesiasticis, ipso facto priuantur, & privati esse declarantur, & inhabiles, & incapaces in perpetuum ad illa, & alia similia beneficia, & dissimilia in perpetuum obtinenda, tenent P. Azori. instit. Moral. part. 2. lib. 7. ca. 17. quæst. 18. Quarant. in summa Bullar. verbo Ordo in princ.

8 Duo sacri Ordines non eodem die etiam Regularibus conferantur. Vide P. Henriq. in summa, lib. 6. cap. 10. §. 3. lit. Q. & lib. 13. cap. 38. in fine, Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ, fol. mihi 238. & quæst. Regul. tom. 3. quæst. 23. art. 4. & q. 24. artic. 3. & art. 5. P. Valer. Reginald. in praxi pœnitent. lib. 30. tract. 2. num. 189. vbi resoluit, irregularem esse eum, qui contra patriæ consuetudinem, vno, eodemque die quatuor Ordines minores, & Subdiaconatum, vel duos maiores Ordines susceperit futiue, id est, inscio, seu non advertente Episcopo.

CAPVT XIV.

Ordinandi Presbyteri annum egerint in exercitio diaconali, sint tales qui nouerint docere ceteros, & ministrare Sacramenta, castis moribus bonorum operum dent exemplum & vitæ monita. Ordinati frequenter missam celebrent. Quisdam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo.

9 Qui piè & fideliter in ministeriis antè actis se gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium; & hi sunt, qui nõ modò in Dia-

Diaconatu ad minus 1 annum integrum, nisi ob 3 Ecclesie utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint, sed etiam 2 ad populum docendum ea, quae sunt omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta, diligenti examine praecedente, idonei comprobentur: atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, ut praclarum bonorum operum exemplum, & vitae monita ab eis possint expectari, 3 & Curet Episcopus ut in saltem diebus Dominicis & festis sollempnibus, si autem curam habuerint animarum, tam frequenter, ut suo ministerio satisfaciant, Missas celebrent. 4 & Cum promotis per saltum, si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

DECLARATIONES.

1 *Annum integrum.*] Intellige, Ecclesiasticum. Vide c. praecedentem per Bullam.

2 *Sed etiam ad populum docendum.*] Subdiaconi & Diaconi, quando doctrinam hic requisitam in Ordine presbyteratus, non sunt ad ordinem presbyteratus admittendi, ubi est defectus sacerdotum, & propter tenuitatem praebendarum nulla adest spes habendi literatos sacerdotes. Congregatio quippe censuit, nunquam ignaros promovendos esse ad sacros Ordines, sed iam promotis conferri potest in parochiales, quando literatioribus inveniiri non possent. Interim Episcopus diligenter curare debet ut discant, ut prout profecerint, deinde eos promovere, ac tandem ex sua conscientia & iudicio remota tam conficiat, iuxta illud: *Tu magis scire potes.* Interea animam si adsit penuria sacerdotum secularium, utendum est opera Regularium.

3 *Curet Episcopus.*] Adhortationibus & monitionibus cum presbyteris agere debet Episcopus, non autem cogere potest celebrationes Ecclesiasticas, ut diebus Dominicis & festis sollempnibus presbyteri celebrent. Nec enim potest Episcopus sub poenitentia & excommunicationis monere, ut legitime non impediri debeant celebrare, sed in adhortationibus & monitionibus est locus.

4 *Cum promotis per saltum.*] Ea non solum intelligenda sunt de promotis per saltum, aliquo sacrorum Ordinum omisso, sed etiam de promotis ad maiores Ordines omisis minoribus, sive minoribus, siue uno tantum, & etiam casu quo aliqui omiserint per saltum.

confuram. Congregatio enim censuit, Anno 1588. habere locum Decretum Concilij in omnibus casibus positis.

REMISSIONES.

- ¶ Vide Concil. Brachar. 4. act. 2. cap. de Examine ordin. cap. 10. Fr Emman. in sum. pag. 2. cap. 14. num. 1.
- ¶ Ob Ecclesia vtilitatem.] Vide Fr. Emman. q. Regul. tom. 3. q. 24. art. 6. & 7.
- ¶ Cures Episcopus, vt ij saltem diebus Dominicis, &c.] Vide Spin. in Speculo testamen. Gloss. 3. princip. num. 63. Fr. Emman. in summa p. 1. c. 252. num. 1. P. Azori. inst. Moral. p. 1. lib. 10. cap. 24. colum. mihi 1016. cum seqq.
- ¶ Cum promotus per saltum, &c.] Vide Nauar. in Manual. c. 25. num. 71. Fr. Emmanuel. in summa part. 2. cap. 17. num. 9.

CAPVT XV.

Præter potestatem absoluendi acceptam in ordinatione, debent etiam Regulares antea idonei ab Ordinario reputari, & approbati esse vt secularium audiant Confessiones.

¶ &c. 1. **Q**uamuis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absoluendi potestatem accipiant; decernit tamen sancta Synodus, 2. ¶ nullum a etiam Regularium, 3. ¶ posse Confessiones secularium, etiam sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari; nisi aut parochiale beneficium, aut 4. ¶ &c. ab Episcopis per examen si illis videbitur esse necessarium, aut 5. ¶ &c. al ias idoneus iudicetur, 6. ¶ & approbationem, quæ gratis detur, obtineat: priuilegiis, & consuetudine quacumque, etiam immemorabili, non obstantibus.

DECLARATIONES.

1. **Q**uamuis presbyteri.] S. D. N. audita relatione Congregationis, declarauit Episcopus vigore priuilegij, de quo in cap. fin. de pœnit. & remiss. non posse sibi eligere sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit ad hoc iuxta formam huius Decreti admil-

it. Trid. declarat. ...

admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones. *Vide infra*
c. 5. Nisi.

2 *Nullum, etiam Regularem.*] S. D. N. declaravit, tempore illius
 posse omnes Regulares confiteri peccata sua quibusvis sacerdotibus
 approbatis ab Ordinario ad audiendas Confessiones: in Bulla
 non fit mentio, nisi de Ordinario eorum qui audiunt Confessiones
 non autem de ordinario poenitentium.

3 *Posse Confessiones secularium, etiam sacerdotum, audire.*] Necesse
 est id facere possunt in privatis domibus ex virginti causa, veluti
 morum & senum, qui ob ingrauescentem aetatem Ecclesiam
 modè adire non possunt. Nec in huiusmodi casibus constituta
 Synodales, & alia prohibitiones allegari possunt.

Prælati Regulares seu alij Religiosi Confessores nõ possunt
 re Confessiones secularium, qui sunt de familia, & de familia
 rum Monasterijs, absq; approbatione vel licentia Episcopi. Sic
 Gregatio die 14. Augusti 1568. censuit. *Vide Clementinarum*
de Privilegijs. secus tamen si illi seculares sunt verè de familia, &
 tunc commensales. *Ex decis. 96.*

4 *Ab Episcopis per examen.*] Regulares & fratres mendicantes
 Confessores audientes secularium Confessiones, semel ab Episcopo
 ciuitate & Diocesi sua prævio examine approbati, ab eodem
 Episcopo iterum non sunt examinandi, à successore verò de
 examinari possunt, iuxta Bullam Pij Quinti, 8. Idib. Aug.
 Pontificatus sui anno sexto, quæ non est reuocata per resolu-
 tionem priuilegiorum ad terminos Concilij per S. D. N. Gregatium
 XIII.

Nihilominus adiecit, semel examinatum & idoneum app-
 tum ab Ordinario, ab eius successore pro maiori conscientia
 quiete de nouo posse examinari. Atque ideo Fratres Ordinis
 mendicantium à suis Generalibus, vel eorum ministris Per-
 libus ad audiendas Confessiones Christi fidelium vtriusque
 approbati, hoc Concilij Tridentini Decreto non comprehenduntur.

5 *Et approbationem.*] Nullus præterquam Episcopus se inter-
 re debet in his, quæ spectant ad approbandos sacerdotes sacra-
 confessionis ministros.

Abolutio data à sacerdote vigore facultatis generaliter à
 mo Pontifice, vel specialiter à Parocho concessa, si ab Episcopo
 is sacerdos examinatus & approbatus non fuerit, valida non
 setur, etiam quoad eos qui tali sacerdoti bonâ fide confes-
 tati esse approbatum, vel ignorantes approbationem requisi-
 Gregatio enim Concilij censuit, eam esse abolutioem nullam
 et si confitentem, quoad Deum excusari censentur: vbi tamen
 feuerint, reiterandam esse Confessionem respondit eadem Con-
 gatio.

Subditi inferiorum & exemptorum, licentiam audiendi Confessiones petere ab Episcopo debent, & ab eo approbationem obtinere, offeranturq; Episcopo a superiore illarum Ecclesiarum. Nec potest contra hoc Decretum Concilij Prouinciale vel Metropolitanū Concilium aliqua statuere, veluti si aliquis Baro prætextu inimicitiarum cum Episcopo & eius clero, vellet confiteri extero presbytero, etiam approbato ab Ordinario suo, qui si hunc voluerit accersiri, vt eius & suæ familiæ Confessiones audiat, poterit ei permitti, dummodo ille exterus ab Episcopo Baronis penitentis ad id idoneus sit approbatus.

REMISSIONES.

- ¶ Vnde Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Confessores, pag. 86. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ, fol. 80. verso, & quæst. Regul. tom. 1. q. 59. art. 1. P. Vasquez in 3. p. D. Thomæ, tom. 3. disp. 219. num. 55. & seq. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœn. lib. 1. num. 169. P. Sanch. de Matrimon. lib. 3. disp. 32. num. 62. vbi disp. 39. num. 13. & 14. assent licentiam audiendi aliquorum Confessiones metu, vel dolo obtentam dare veram iurisdictionem, de quo etiam P. Ægid. de Sacramen. & Censur. tom. 2. disp. 8. num. 39.
- ¶ An non approbatus inualidè Confessiones audiat? Affirmant P. Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 38. num. 20. P. Ægid. de Sacram. tom. 2. disp. 8. num. 49.
- ¶ An sufficiat approbationem petijisse si iniuste negetur? Negant P. Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 5. à num. 5. Valer. Regin. d. lib. 1. num. 192. P. Ægid. disp. 8. num. 58.
- ¶ An vt approbatio valeat, debeat haberi in scriptis? Negat. P. Valer. Regin. d. lib. 1. num. 198.
- ¶ An expiret licentia delegata audiendi Confessiones mortuo, vel amoto delegante? Negant P. Sanch. de Matrim. lib. 8. disput. 28. num. 10. Fr. Ioan. de la Cruz, de statu Relig. lib. 2. c. 3. dub. 1. concl. 3. vers. Ex dictis.
- ¶ Etiam Regularem.] Sacra Cardinalium Congregatio sic censuit: Fratres Mendicantes semel examinati non debent iterum ab Ordinario, nec etiam per successorem examinari, referunt Zerol. d. verbo Confessores, §. 2. Fr. Ioan. de la Cruz, de statu Religio. lib. 2. c. 6. dub. 4. concl. 3. Fr. Emman. quæst. Reg. t. 1. q. 59. art. 4. quorum primus dicit, quod hoc debet intelligi, primò, quando ille Regularis sic examinatus fuit approbatus vnde quaque, id est, in totū, vt quia sufficiens, & idoneus, repertus fuit in examine, quoad omnes interrogationes, secus verò quando fuisset admissus ad tempus.
- ¶ Confessiones secularium.] An approbatio ad audiendas Confessiones secularium requiratur etiam in Religiosis habentibus à Papa priuilegium eas audiendi? Affirmat P. Valer. Regia. d. lib. 1. num. 174.

o 4b

il. Trid.
clava.
et in obitu
m. ecc.

6 *Ab Episcopis.*] An comprehendat Vicarium generalem, Curiam Sede vacante, & Abbates, qui Summi Pontificis privilegio exercent iurisdictionem Episcopalem in populum, ab omni Episcopali iurisdictione exemptum? Affirmant P. Soar. tom. 4. disp. 28. lib. 1. à nu. 183. Fr. Ioan. de la Cruz, d. cap. 6. dub. 5. & expressè in princip. Pater Sanchez de Matrimonio, lib. 3. disp. 29. nu. 14. me P. Valer. Regin. d. lib. 1. n. 180.

4 An hæc approbatio debeat fieri ab Episcopo ipsius Confessionibus? Affirmant P. Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 6. num. 10. P. Valer. Regin. lib. 1. à nu. 183. Fr. Ioan. de la Cruz, d. cap. 6. dub. 5. & expressè Summi Pontificis bis censuisse Card. sic refert P. Ægid. tom. 2. disp. 8. nu. 3. S. D. N. audita consultatione congregationis, declaravit Episcopos vigore privilegij, de quo in cap. fin. de Pœnit. & remis. non potest eligere Sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario fuerit adhuc ad formam huius Decreti admissus, seu approbatus audiendas Confessiones.

* An approbatus in vno Episcopatu possit in quocunq; alio Confessiones illorum audire, qui per Iubilæum, vel aliam Bullam indultatam habent eligendi confessorem idoneum, & ab Ordinario approbatum? Negatiuam partem amplectitur Beia respons. casuum conscient. part. 4. casu 20. Affirmatiuam tuentur Cordub. in sua sententia q. 10. in resp. ad secundum dubium, Fr. Emman. in expof. Bullæ Cruciatæ, § 9. dub. 2.

λ Vtrum approbatus in vna Diœcesi, si transferat se in aliam Diœcesim, possit ibi à Parocho assumi, vt eum iuret in auribus Confessionibus sine noua approbatione? Affirmat P. Henric. in summa, lib. 6. de Indulgent. cap. 12. num. 4. Negat P. Ægid. de Summa & censur. tom. 2. disp. 8. num. 32. vbi refert sacram Cardinalium congregationem censuisse, in hæc verba. Approbatus ab alio, quam à legitimo Episcopo in Diœcesi Valentina, non censetur approbatus à proprio Ordinario, refert etiam Emman. vbi proximè, & Beia d. casu 20. Tandem.

μ *Aut alijs idoneus iudicetur.*] Vide Constit. Brachar. & Pat. Henric. in sum. p. 1. lib. 3. cap. 6. à princip. Fr. Emman. explicat. Bullæ Cruciatæ, fol. 21. verso, cum seqq. & in addit. fol. verso.

ν An valeat approbatio, si Episcopus eam det absque iudicio, etiam contra iudicium, putà videns illum, cui dat, nõ esse idoneum? Vide P. Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 5. num. 7. P. Valer. Regin. d. lib. 1. num. 197.

ξ Quòd vbiq; in confinibus diuersarum Diœcesum soleant diti vnus Parochi confiteri alteri Parocho ex consuetudine, quæ ab Episcopis scita, & tolerata dat illis iurisdictionem, assentit Fr. Beia resp. casuum conscient. p. 4. casu 5. vers. Tum quod.

CAPVT XVI.

Quisq; ordinandus vtilis sit Ecclesie, & in ea adscribatur, functu-
rum suis ibidem muneribus. Desertor punitur. Nemo pere-
grinus sine literis commendatitiis sui
Ordinarij celebret.

CVm a nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episco-
pi non sit vtilis, aut necessarius suis Ecclesijs; sancta
Synodus, vestigijs sexti Canonis Concilij Chalcedonen-
sis inherendo statuit, 1 vt nullus in posterum ordinetur, 2
qui illi Ecclesie, aut pio loco, 3 pro cuius necessitate, aut vtilitate
assumitur, 4 non ascribatur, vbi suis fungatur muneribus,
nec incertis vagetur sedibus: c Quod si locum inconsul-
to Episcopo deseruerit; ei factorum exercitium interdi-
catur: 5 & Nullus praterea d Clericus peregrinus 6 sine com-
mendatitiis sui Ordinarij litteris ab vilo Episcopo ad diuina
celebranda, & Sacramenta administranda admittatur:

a c. nemisero
70. dist.
b Et Cano-
num citato-
rum, Sess. 24.
c. 17.
c Conc. Nica-
num, c. 15. &
16. c. sancto-
rum, 70. dist.
c. tu, de Cle-
pereg. Conc.
Antioche, c.
7. Cōc. Chal-
ced. cap. 13.
Cōc. Aquis-
grani, c. 19. &
61. Conc. E-
pauini, c. 6.
Conc. Alire-
lian. 3. c. 15. d.
1. Cart. c. 51.
Laodicen. 46
3. Carthag. c.
12.

DECLARATIONES.

- 1 *Vt nullus in posterum ordinetur.*] Hoc fiat in ipsa promotione, nam postea fieri non potest.
- 2 *Qui illi Ecclesie, aut pio loco.*] Clericus qui certo loco non est adscriptus ab Episcopo suo, non potest inuitus retineri, sed liberè potest ex sua Diocesi abire.
- 3 *Pro cuius necessitate, vel vtilitate.*] Clericus iuxta hoc Decretum certe Ecclesie adscriptus, à nullo Episcopo recipendus est sine Ordinarij licentiâ: secus si nullum beneficium habeat, aut nulli loco sit adscriptus, quia tunc ab omnibus Episcopis recipi potest, & Episcopus ei petenti dimissorias concedere debet.
- 4 *Non ascribatur.*] Hoc etiam locum habet in familiaribus trien-
nialibus Episcoporum, qui ad titulum patrimonij possunt promoue-
ti, nam & ij debent ascribi alicui Ecclesie ordinatæ, iux. not. supr.
cap. 9. Sess. 21. & Sess. 23. cap. 9. §. Familiaris.
- 5 *Nullus praterea Clericus peregrinus.*] Non possunt cogi ordinati ad titulum patrimonij, qui incertis diebus vagantur, vt deseruiant aliquibus diebus, Ecclesijs, veluti diebus festiuis. vide cap. præced. §. Curæ.

V

6 Sess

il. Trid-
clarat-
in obli-
1. ecc-

6 *Sine commendatitij sui Ordinarij.*] Abbas non potest hanc literas concedere. *Vide Sess. 23. de Reform. c. 10 §. Nec ipsi.*

Non sunt denegandæ literæ commendatitiæ ab Episcopis & Doctoribus & Clericis, qui nõ habent beneficia requiruntur in illa titulum.

REMISSIONES.

Nullus præterea Clericus peregrinus, &c.] Concordat cap. 1. de Neo, cum duobus seqq. 71. dict. cap. fraternitati, de Clericis resid. Concil. Brachar. 4. aet. 2. cap. 2. P. Henric. in sum. lib. 6. in fine, Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. q. 21. art. 1. P. Soar. de tract. de voto, lib. 3. cap. 4. num. 9.

¶ Quod qui non habet literas testimoniales sui Episcopi, non est suspensus, sed potest celebrare secluso scandalo, resolut. Henric. d. §. 6. lit. I, Navar. Conf. 5. sub tit. de Celebrat. Miss. Paderb. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 42. verf. Tantopere.

CAPVT XVII.

Exercitia minorum Ordinum restitui debent, assignatiq. fructuum simplicium beneficiorum vel fabricæ. Deficientibus Clericis calibatum colentibus, sufficiantur coniugati monogami consurati & induiti clericaliter in Ecclesia.

VT sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Oportum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptæ, & pluribus in locis quædamdiu intermissæ, in vsum iuxta sacros & Canonice renocentur; nec & ab hæreticis, tamquam otiose, traduntur; illius pristini moris restituendi desiderio flagrantibus, hæc Synodus, decernit, vt in posterum 1. & 2. ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. antur; omnesque & singulos Prælatos Ecclesiasticos Domino hortatur, & illis præcipit, vt, quantum commodè poterit, in Ecclesijs Cathedralibus, Collegiatis, & 3. parochialibus suæ diocæsis, si populus quærens, & Ecclesiæ prouentus id ferre queant; huiusmodi functiones curent restituendas, & ex aliqua

2. 7. 25. dist. c. acolytus, c. exorcista, c. lector. cap. 9. ofitarius, & cap. 1. salm. 2. 3. dist. supra, cap. 12. Innocentius in Epist. 4. 6. 5.

reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, si prouentus suppetant, aut vtriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignentur, si negligentes fuerint; Ordinarij iudicio, aut ex parte mulctari, aut in totum priuari possint. Quod si ministerijs quatuor minorum Ordinum exercendis Clerici cælibes præsto non erunt, suffici possint etiam coniugati, vitæ probatæ, dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, & qui Tonsuram, & habitum Clericalem in Ecclesia gestent.

DECLARATIONES.

Huiusmodi ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus.] Munus Acolyti aut Thuribularij, & his similia, non possunt exerceri nisi per constitutos in illis Ordinibus, quod est notandum, cum hoc (ve plurimum) passim non seruetur, cap. In sancta, dist. 92.
2. Exerceantur.] Ne quidem per fratres laicos, qui talibus Ordinibus non sint insigniti, exerceri debent.
3. Et Parochialibus.] Hoc habet locum etiam in Regulatibus qui curam animarum exercent.

REMISSIONES.

NEC ab hæreticis tanquam otiosa, &c.] Quod Ordo necessarius sit ad filios spirituales multiplicandos ad Ecclesiæ regimen, resoluit Sayr. de Sacram. in genere, li. 6. c. 4. q. 1. verè. Alia quatuor Sacramenta.
3. Vi in posterum huiusmodi ministeria, &c.] Vide P. Azor. institut. Moral. p. 1. lib. 12. c. 18. qu. 23.

CAPVT XVIII.

Datur forma erigendi Seminarium Clericorum præcipue tenuiorum, in cuius erectione plurima veniunt obseruanda pro educatione promouendorum in Cathedralibus & maioribus Ecclesiis.

CVm adolescentiū ætas a nisi rectè instituat, pro-na sit ad mundi voluptates sequendas, & nisi à re-heris

à 2. Palæ. 6.
23. in eund. lib.
sæm tenuiorum
tuiti. Genit.
2. de. Aquos.
gran. c. 135.
Cæc. Lateri.
sub Leon. X.
Sess. 9. de
Reform. Chæ
ria, & aliis
1177.

Trid-
clara-
in b...
ecc-

neris annis ad pietatem & religionem informetur, & quam vitiorum habitus totos homines possideat, quam perfectè, at sine maximo, ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica

a Constitut. Alexand. 3. par. 1. c. 18. & in 2. Lateran. 9ah. c. 11.

seueret: sana Synodus statuit, a 1. *vt singula Cathedralium Metropolitanarum, atque huius maiores Ecclesiarum, 2. prout facultatum, & diocesis amplitudine certum puero- rum eius civitatis, & diocesis, vel eius provinciarum, sibi m- periantur, numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecc- has, 3. vel alio in loco conuenienti, ab Episcopo eligendos, re, ac religiosè educare, & Ecclesiasticis disciplinis tuere teneantur. 4. In hoc verò collegio recipiantur, ad*

ad minimum duodecim annos, 5. *& ex legitimo ma- monio nati sint: ac legere, & scribere competenter o- rint; & quorum indoles, & voluntas spem ab- eos Ecclesiasticis ministerijs perpetuè inferuitur.*

De qua, de mag. cum alleg. in mes. Graec. de priu. sch. priu. 83.

Pauperum y autem filios praeipue eligi vult; nec tamen

tiorum excludit; modò suo sumptu alantur, & stud- pra se ferant Deo & Ecclesiarum inferuendi. Hos per-

Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, diuisos, m- eorum numerum, ætatem, ac in disciplina Ecclesi-

progressum, partim cum ei opportunum videbitur, c- cleciarum ministerio addicet; partim in Collegio etra-

dos retinebit, aliosque in locum educatorum sufficet. ut hoc Collegium Dei ministrorum perpetuum ser-

rium sit. Vt verò in eadem disciplina Ecclesiastica c- modius instituantur; 6. Tonsura statim, atq; habitu C-

cali semper vtentur: grammatices, & cantus, comput- clesiastici, aliarumque bonarum artium disciplinam

secent: sacram Scripturam, libros Ecclesiasticos, h- Sanctorum, atq; Sacramentorum tradendorum, m-

quæ ad Confessiones audiendas videbuntur oppor- & rituum, ac caerimoniarum formas ediscant. Curat-

scopus, vt singulis diebus Missæ sacrificio interuen- scilicet saltem singulis mensibus confiteantur peccata, & m-

Confessoris iudicium sumant corpus Domini nostri I- Christi; Cathedrali, & alijs loci Ecclesijs diebus festis

seuer-

seruiant. *Quæ omnia, atq; alia ad hanc rem opportuna, & necessaria Episcopi singuli 7 cum consilio duorum Canoniorum seniorum, & grauiorum, quos ipsi elegerint, prout Spiritus Sanctus suggesserit, constituent, eaq; vt semper obseruentur, sæpius visitando operam dabunt. Discipulos, & incorrigibiles, ac malorum morum seminatores acriter punient; eos etiam, si opus fuerit, expellendo: omniaq; impedimenta auferentes, quæcunq; ad seruandum, & augendum tam pium, & sanctum institutum pertinere videbuntur, diligenter curabunt. Et quia ad Collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptorib. & ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt necessarii; vltra ea, quæ ad instituendos vel alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata, quæ eo ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata censeantur: 8 *idem Episcopi cum consilio duorum de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur; itemque duorum de Clero ciuitatis, quorum quidem alterius electio similiter ad Episcopum, alterius verò ad Clerum pertineat; 9 ex fructibus integris mensæ Episcopalis, 10 & Capituli, 11 quarumcumq; dignitatum, personatum officiorum, 12 præbendarum, portionum, 13 Abbatiarum, & Prioratum, cuiuscumq; Ordinis, etiam Regularis, aut qualitatibus, vel conditionis fuerint, & 14 hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, iuxta constitutionem Concilij Viennensis, quæ incipit, a Quia contingit: 15 & beneficiorum quorumcumq;, etiam Regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscumq; fuerint, etiam si exempta, 16 etiam si nullius Diocesis, vel aliis Ecclesiis, monasteriis, & hospitalibus, & aliis quibusuis locis piis, 17 etiam exemptis, annexa, & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscumq; aliis Ecclesiasticis redditibus, 18 seu promouendis, 19 etiam aliorum Collegiorum: in quibus tamen Seminaria discipulorum, vel docentium ad commune Ecclesie bonum promouendum 20 actu non habentur: 21 hæc enim exempta esse voluit: 22 præterquam ratione reddituum, qui**

Y 3

super-

il. Trid.
clara.
et in dicitur
ca.

a e. quia cono
tingit, de re
lig. dom. in
Clem. lib. 3.
tit. 11. c. 2.
sup. Sess. 7.
15. de Refor.

b o. fin. de
mag. & c. c. u.
ex eo, de Ec
clia. in 6.

superflui essent ultra convenientem ipsorum Seminariorum
 sustentationem, seu corporum, 23 vel confraternitatum
 24 que in nonnullis locis schola appellantur, & omnium
 nasteriorum, 25 non tamen mendicantium, etiam ex
 mis quacumque ratione ad laicos, ex quibus labitur
 Ecclesiastica solui solent, & milites cuiuscumque militie
 aut Ordinis, pertinentibus, fratribus v. d. sancti Iohannis
 ierosolymitani dumtaxat exceptis, a 26 partem aliquam
 vel portionem detrahent: & eam portionem si de
 ctam, necnon 27 beneficia aliquot simplicia, cum
 que qualitatibus, & dignitatibus fuerint, & etiam praesentia
 ma, vel praesentia portiones, nuncupatas 28
 ante vacationem, sine cultus diuini, & illa obtinentur
 preiudicio, huic Collegio applicabunt, & incorporabunt
 quod locum habeat, etiam si beneficia sint reserua
 affecta; nec 29 per resignationem ipsorum beneficiorum
 v. vniones & applicationes suspendi, vel nullo modo
 diri possint: sed omnino quacumque vacatione, etiam
 in Curia effectum suum sortiantur, & quacumque
 stitute non obstante. Ad hanc autem portionem
 uendam, beneficiorum, dignitatum, personatum, &
 mnum, & singulorum supra commemoratorum por
 fores, non modo pro se, 30 & sed pro pensionibus, quas
 forsan ex dictis fructibus soluerent, retinendo tamen
 rata, quidquid pro dictis pensionibus, illis erit soluen
 dum, ab Episcopo loci per Censuras Ecclesiasticas, &
 lia iuris remedia 31 compellantur: etiam vocato ad hoc
 videbitur, auxilio brachij saecularis: quibusuis, quocumque
 mnia & singula supra dicta, priuilegijs, exemptionibus
 etiam si specialem derogationem requirerent, consuetu
 dine, etiam immemorabili, quauis appellatione,
 allegatione, quae executionem impediatur, non obsta
 bus. Succedente vero casu, quo per vniones effectum
 suum sortientes, vel aliter Seminarium ipsum in totum
 vel in partem dotatum reperitur; tunc portio etiam
 gulis beneficijs, vt supra, detracta, & incorporata ad
 piscopo, prout res ipsa exegerit, in totum vel pro parte

a Supr. Sess.
 5. 6. Refor.

remittatur. Quod si Cathedralium, & aliarum maiorum Ecclesiarum Prelati in hac Seminarij erectione, eiusque conseruatione negligentes fuerint, ac suam portionem soluere detrectauerint; Episcopum Archiepiscopum, Archiepiscopum, & Superiores Synodus provincialis acriter corripere, eosque ad omnia supradicta cogere debeat, & vt quamprimum hoc sanctum, & pium opus, vbi cumque fieri poterit, promoueatur, studiosè curabit. Rationes autem reddituum huius Seminarij Episcopus annis singulis accipiat, presentibus duobus à Capitulo, & totidem à Clero ciuitatis deputatis.

32 Deinde, vt cum minori impensa huiusmodi scholis instituendis prouideatur; statuit sancta Synodus, vt Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij locorum Ordinarij scholasterias obtinentes, & alios, quibus est lectionis, vel doctrinae munus annexum, ad docendum in ipsis scholis instituendos, per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos, ab eisdem scholasticis eligendos, & ab Ordinariis approbandos, etiam per subtractionem fructuum cogant, & compellant.

33 Quod si iudicio Episcopi digni non fuerint; alium, qui dignus sit, nominent, omni appellacione remota. quod si neglexerint; Episcopus ipse deputet. Docebunt autem praedicti, quae videbuntur Episcopo expedire. De cetero vero officia, vel dignitates illae, quae scholasticae dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in sacra pagina, aut in iure Canonico, & aliis personis idoneis, & qui per se ipsos id munus explere possint, conferantur; & aliter facta prouisio nulla sit, & inualida; non obstantibus quibusuis privilegijs, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

34 Si vero in aliqua prouincia Ecclesiae tanta paupertate laborent, vt Collegium in aliquibus erigi non possit, Synodus prouincialis, vel Metropolitanus cum duobus antiquioribus Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, vel alia prouinciae Ecclesia commodiori vnum,

il. Trid.
clara.
ut in dicitur
h. ecc.

aut plura Collegia, prout opportunum iudicabit, extra
 tibus duarum, aut plurium Ecclesiarum, in quibus
 gulis Collegium commodè institui non potest, erigen-
 curabit, ubi pueri illarum Ecclesiarum educantur.

In Ecclesijs autem, amplas diœceses habentibus, po-
 sit Episcopus, ynum vel plura in diœcesi, prout sibi
 opportunum videbitur, habere Seminaria: quæ tamen ab
 lo vno, quod in ciuitate erectum & constitutum fuerit,
 omnibus dependeant.

Postremo, si vel pro vnionibus, seu proportionem
 xatione, vel assignatione, & incorporatione, aut qualitate
 alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit, in
 quam huius Seminarij institutio, vel conseruatio im-
 diretur, aut perturbaretur: Episcopus cum supra deputa-
 tis, vel Synodus provincialis pro regionis more, pro Ec-
 clesiarum, & beneficiorum qualitate, etiam supra scriptis
 si opus fuerit, moderando, aut augendo, omnia & singula
 gula, quæ ad felicem huius Seminarij profectum neces-
 saria, & opportuna videbuntur, decernere, ac prouidenda
 valeat.

DECLARATIONES.

- 1 *Vi singula Cathedralis.*] Si duæ Cathedralis erunt vnitz, in
 quaque ipsarum Seminarium est erigendum: verò non poterit
 in quaque, erunt deputandi duo Magistri, vnus Grammaticæ
 Musica, sumptibus separatis cuiusque Ciuitatis. Infra hoc cap. 1.
 vero in aliqua.
- 2 *Pro modo facultatum certum puerorum numerum.*] In hoc Sem-
 nario non debeant admitti plures pueri, quam qui eâ pecuniâ ali-
 sint, quæ ex dimidiâ decima, secundum antiquam taxam, taxam
 fuit.
- 3 *Vel alio in loco conuenienti.*] Locus Seminarij ædificatio-
 putandus, de sententia Ciuitatis, cuius interest, approbandus
 bet.
- 4 *In hoc verò Collegio.*] In Seminario collocari debent pueri
 sunt procliuiores ad vitam Ecclesiasticam, & præcipue pauperes
 qui dum in eo manent, Ecclesiasticis præceptis & moribus imbu-
 di sunt.

Et ex legitimis matrimonio nati sunt. Non spurij, etiamsi essent legitimati.

Tenentur statim usentur. Quomodo, aut quis possit ex fructibus Seminarij, nomine tituli sibi assignatis promoueri ad sacros ordines, vide quæ supra notata sunt c. 2. sess. 21.

Declaravit S. D. N. Greg. XIII. Clericos Seminarij ad sacros ordines promoueri non posse, nisi pro seruitio Seminarij vniti, & tunc cū assignatione certi annui reditus, vnde sic promotus honestè viuere possit: quæ tamen assignatio cesset, postquam ille aliunde se æquè sustentare poterit. Vide sess. 21. c. 2. §. Eum, benefic.

Cum consilio duorum Canonicorum. Duo Canonici electi ab episcopo ad constituendam educationem puerorum in Seminarijs, debent esse perpetui, nec possunt per eum, ad libitum (nisi ex iusta causa & legitima) mutari. Imò verò Episcopus tenetur consilium Canonicorum prædictorum adhibere in constituendis regulis vniuersalibus, Seminarij loco, & similibus, ac etiam simul esse in singulis rebus, vt puta electione puerorum singulorum introducendorum, electione Magistrorum, librorum legendorum, Confessoris positione, discipulorum expulsionem, visitatione, & similibus. Tenetur etiam Episcopus cum consilio eorundem tam circa visitationem disciplinæ ac morum clericorum, quàm circa temporalium rerum administrationem, ac omnium eorū, quæ hic exprimiuntur, providere: & sufficientiorum consilium requiri tantum, potestq; præterea Episcopus eorum consilio adhibito statuere, & declarare, quæ pro prouidentia sua magis expedire iudicauerit.

Idem Episcopi cum consilio duorum &c. Episcopus tenetur Deputatos adhibere in consilio pro tota temporali administratione prædicti Seminarij, excepta exactione, quæ ad solum Episcopum spectat. Itaque Episcopus tenetur adhibere in consilium prædictos deputatos, non tamen tenetur eorum sequi consilium, & nisi eorum consilium adhibuerit, minimè validam vnionem beneficiorum faciat.

An Episcopus vigore huius §. & quia, potuerit dismembrare Canonicatum à Collegiata, in qua sunt septem Canonicatus, & applicare illum Seminario? Congregatio censuit, Episcopum ex hoc cap. potuisse id facere. Attamen antè erectionem factam Seminarij, nihil non nomine soluendum est.

Ex fructibus integris mensa Episcopalis. Debet primò Episcopus ex suis, & sui Capituli fructibus cōtribuere Seminario, ac postea reliquos ad idem cogere, & clero totius Diocesis pro contributione Seminarij debet imponi media Decima super fructibus omnium beneficiorum. Super hospitale tamē, quod neque in titulum, neque in administrationem datur, sed merè laicale est, non potest taxa ratione Seminarij imponi.

Et capituli. Canonici qui contribunt Seminario ex fructibus suis

il. Trid.
declara.
et in dicit
et c.

suar præbendæ, non debent contribuere ex distributionibus quotidianis, à præbendis distinctis vel incertis. Hoc comprehenditur Regulares, qui de incertis nihil solvunt. Alias, nullus est exemptus contributione Seminarij, nisi qui nominatim a Concil. Tridentino excipitur. Vide infr. hoc cap. §. *Præbendarum*.

Congregatio censuit, si fructus ac reditus Ecclesiæ Collegiæ consistunt in distributionibus quotidianis quæ solummodo diocesis, qui divinis officiis personaliter interfunt, non tenentur contribuere ad contributionem Seminarij.

Antequam fructus taxentur pro rata Seminario solvenda, cedendæ sunt expensæ, quæ in beneficijs fiunt, onerum quoque habenda est.

11. *Quarumcumq; dignitatum.*] Etiam Cardinales cogi possunt contribuendum Seminario, de fructibus beneficiorum, quæ habent in Diocesi, in qua est Seminarium.

Breue S. D. N. de concessione immunitatis contributioni Seminarij facta Canonicis regularibus, non habet locum, ubi temporaria concessio immunitatis prædictæ, iam erat stabilita taxa, & Seminarium erat in quasi possessione ab eis exigendi.

12. *Præbendarum.*] Neque hoc Decreto, neque Breui Pij V. comprehenduntur distributiones quotidianæ a præbendis distinctæ & incertæ, pro quibus nihil exigendum a Seminario. Vide bene supra §. *Et Capituli*.

13. *Abbatiarum.*] Si Abbas sua mercede conductum Theologum habeat, qui Sacram Scripturam interpretetur; & Grammaticam literas his sumptibus deductis, deinde his etiam qui fiunt in percipiendis & colligendis annuis fructibus & proventus abbatia, sed etiam in suscipiendis & prosequendis litibus, quæ ad eandem Iura ipsius Abbatia pertinent, verus Abbatia reditus attendendus est, atque talis æstimationis & summe, eorumq; omnium præmium, de quibus dictum est, habita ratione Abbas contribuere debet Seminario. Sed si Abbatia seu aliud beneficium nullius esse constituta erat: si verò Ecclesia seu beneficium est in vna Diocesi, non eius in altera, contributio Seminarij fieri debet Episcopo loci, ubi est Ecclesia: nisi bona in altera Diocesi existentia sint propria ipsius Ecclesiæ ibi constructa, quæ tanquam membrum subiectum Ecclesiæ Parochiali, aut eidem unita; quo casu contributio fieri debet, ubi sunt bona. Quod etiam declarandum est, si ista unita aut subiecta, constructa fuerit ante acquisitionem bonorum; quia si constaret bona fuisse prius applicata in alia principali, licet verè postea ædificata fuerit alia Ecclesia, contributio fiet Episcopo Ecclesiæ principali. Vide infra hoc cap. §. *Et Beneficiorum*.

14. *Et Hospitalium.*] Hospitalia exempta ad contributionem

narij non tenentur. Neq; Concilium comprehendit Hospitalia, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, sed ea tantum, quæ dantur in titulum vel administrationem perpetuam, atque ita etiam intelligitur Clem. *Quia contingit* ibi allegata. Idemq; Concilium ibidem cogit ad contributionem Seminarij illas confraternitates quas nonnulli vocant Scholas, quæ habent de bonis Ecclesiasticis, intuitu scilicet bonorum Ecclesiasticorum. Alioqui Hospitalia, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, modo beneficia annexa, redditus aut proventus Ecclesiasticos non habeant, non tenentur contribuere Seminario.

Domus Hospitalis S. Antonij data in commendam debet Seminario contribuere, licet non fuerit aestimata, neq; taxata in libris Sacre Camere Apostolicæ, quia debent eius bona aestimari, ac deductis oneribus solitis, debet Commendatarius Seminario contribuere medietatem decimam secundum antiquam taxam.

Hospitalia vnius Diocesis habens beneficium annexum, quod est alterius Diocesis, tenentur contribuere pro rata fructuum beneficij annexi Seminario, quod est in Diocesi, in qua situm est beneficium.

[*Et beneficiorum quorumcunque.*] Membra seu bona alienius beneficij posita in tali Diocesi, tenentur ad contributionem Seminarij Diocesis, ubi situm est beneficium, licet in dictis bonis erecta fuisset Ecclesia, postquam erant bona dicti beneficij: beneficia verò vnita, contribuere tenentur Seminario propriæ Diocesis, licet Ecclesia, cui sunt vnita, sint in alia Diocesi. Sicut & Parochiales, quæ sunt in vna Diocesi, licet ab alio, quam ab Ordinario illius Diocesis collatæ sint, debent contribuere Seminario Diocesis in qua sitæ sunt. Et bona sita in vna Diocesi, quæ propriè sint attributa alicui sacello eiusdem Diocesis, quod, tanquam membrum quoddam, subiectum aut vnitum sit alicui beneficio in altera Diocesi sito, neque consistat eadem bona illi beneficio prius adiecta fuisse, quam in eis edificaretur sacellum; contribuere debent Seminario Diocesis in qua situm est beneficium, cui illud sacellum (cuius prædicta bona sunt,) vnitum aut subiectum est. Quod si bona prius applicata fuissent, quam in eis edificaretur sacellum, contributio fieri debet Seminario loci Diocesis, in qua hoc beneficium est constitutum. At verò ex beneficio, quod in diuersis Diocesisibus habet bona, contribuendum est Episcopo loci, in quo est beneficij Ecclesia: nisi bona in alijs Diocesisibus posita, sint propria vnius Ecclesie dicti beneficij, quia tunc contribuere debet Episcopo locorum, in quibus bona cum sua particulari Ecclesia sunt vnita, dummodo tamen Ecclesia subiecta aut vnita, constructa fuerit ante acquisitionem bonorum. Igitur de contributione faciendâ Seminarijs ex bonis beneficiorum, quæ sunt in diuersis diocesisibus, declaratum est: Primò, Ecclesiam habentem prædia vel bona in alia

ut Trid.
de clarat.

et in diuersis
diocesisibus.

alia Diocesi, debere ex illis contribuere. Secundò, si vnum beneficium annexum sit alteri, cum suis bonis in alia Diocesi, illa bona contribuere debere Episcopo loci, vbi sita sunt cum sua Ecclesia, non obstante annexione. Terriò, si bona vnius Diocesis, sint vnita beneficio alterius Diocesis, siue careant Ecclesia, siue aliquam habeant, quæ tamen non sit Domina honorum, sed ædificata fuerit ad cõmoditatem incolarum, nec bona sint ei applicata ab initio, non sequitur illam Ecclesiam. Imò si suat vnita alteri beneficio in alia Diocesi, contribuere debent illi Ecclesiæ cui vnita sunt, vt in primo dictum est.

Pro contributione Seminarij non debet imponi pensio beneficiorum, sed detrahenda est certa pars ex fructibus eius.

16 *Etiamsi nullius Diocesis.*] Beneficium nullius Diocesis, si vnita Seminario illius Diocesis, in quo alius beneficium illud cõstituitur erat. *Supr. hoc c. 6. Abbatiarum.*

17 *Etiamsi exemptis.*] Exempta Monasteria non excusantur a contributione Seminarij.

18 *Seu prouentibus.*] Non tamen incertis.

19 *Etiamsi aliorum Collegiorum.*] Congregatio censuit hoc tractandum de secularibus, nõ regularibus Collegijs. Seminario cõstitutum vel docentium, intelligitur Seminarium Clericorũ secularium.

Collegij pro erudiendis pueris instituti, quod ex dicto Concilio Tridentini Decreto, iam sit Seminario applicatum, Ordinarius administrator, cum onere tamen, vt omnia curet exequi, quæ ordinata fuerunt in dicti Collegij institutione.

Fratres mendicantes ex redditibus beneficiorum Monasteriorum, Seminario contribuere debent: nec obest quod prædicant se esse exemptos, quia videlicet in illis lectiones Grammaticæ, conscientie casuum pro audiendis confessionibus quotidie habentur: Congregatio enim censuit non esse ob id exempta, sed tantum eius impensæ rationem habendam, quæ ante Concilium fieri solent pro salarijs horum lectorum, & ea, tanquam æs alienum, detrahenda; cæterum teneri ex reliquo ad contribuendum Seminario admodum.

Si monasteria Regularium ex constitutionibus suæ religionis tenentur Collegium Vniuersitatis proprijs expensis singulorum Monasteriorum sustentare, qua de causa solebant ante Concilium eisdem profus sumptus facere, quos faciunt hoc tempore: æquum est vt eorum sumptuum, (perinde atque æris alieni ac legitimi) tantum quod annuis fructibus eiusdem Religionis impostum sit) tantum abeat in taxatione Seminarij, ita vt ea deducta, pro reliquis sumptibus fructibus qui supersunt, ad ratam, partem Seminario contribuantur. Similiter si ante Concilium Tridentinum ex institutis Religionis impostum sit, ipsi Monasterijs, sumptibus eorum sustentari professores ad detrahendam Monasticam iuuentutem, detrahenda est hæc impensæ ratio.

æ alienum, & de reliqua summa aliquid eadem Monasteria Seminario ex præscripto Concil. Tridentini erecto contribuere debent, & prorata.

20 *Actu non habentur.*] Monasteria in quibus actu Seminarium non est, & tamen contribuunt alteri Seminario pro sustentatione Scholarium, censentur eodem iure, ac si Scholares haberent; propterea non contribuunt, nisi de redditibus, qui supersunt.

21 *Hæc enim exempta esse voluit.*] Tenentur tamen contribuere pro reliquis fructibus, deductis impensis Seminarij, quæ deducuntur tanquam æs alienum.

Legata hæc de causa, ut conducatur scilicet Grammaticus, qui pueros pauperes literis instruat, intelliguntur ex Concil. Tridentino hoc cap. esse applicata Seminario cum onere erudiendi pueros pauperes, sicut Testator iussit. Et relicta pauperibus, siue ad educationem & instructionem miserabilium puerorum cuiusdam Collegij, quo postea sublato, tandem ad Hospitale aliquod ea lege peruenerunt, ut aliqui darentur qui ad pristinum pietatis usum & officia ea conferret ex Decreto Concil. Trident. Seminario attribui licet, & ei applicata censentur.

22 *Præterquam ratione reddituum qui superflui essent.*] Beneficium etiam habeat Seminarium, tenetur contribuere pro reliquis fructibus: nam impensæ Seminarij deducuntur, tanquam æs alienum.

23 *Confraternitatum.*] Modo tamen aliquod beneficium annexum habeant. *Infr. hoc c. §. Confraternitates.*

24 *Quæ in nonnullis locis schola appellantur.*] Non autem si ex elemosinis & collectis, Confraternitatum redditus consistunt. *Infr. hoc cap. §. Confratern.*

25 *Non tamen mendicantium.*] Hinc aperte colligitur, fratres mendicantes ad Seminarij contributionem non teneri: quod procedit, si non habent beneficia vnita Monasterijs, quia de beneficijs vnitis etiam ipsi soluere debent, habita ratione duntaxat reddituum dictorum beneficiorum. *Supr. hoc c. §. Fratres.*

Congregatio censuit, portionem, quam Seminario legitime contribuere tenebatur id beneficium, quod vnitum postea fuit Monasterijs, vel mendicantium, vel eorum, qui iisdem, ac mendicantes, gaudent privilegijs, non posse amplius exigi, propterea quod beneficij status mutatus sit adeptione eorum, quos ex Pij Quinti Sanctæ mem. privilegio ab huiusmodi onere Seminarij exemptos esse perspicuum est.

Si ignoratur, cuius naturæ sint bona vnita Monasterio, Ecclesiastica videlicet vel laicalia donata, vel alias exempta a contributione Seminarij, ei obnoxia sunt: & hoc procedit in monasterijs, quæ non sunt mendicantium; nam in mendicantium Monasterijs quæ possident bona immobilia, onus probandi ea esse per vniones acquisita, in Episcopum transiit, quo id non probante, ipsa erunt exempta.

Sanctis.

il. Trid.
clara.
in obli
aca.

Sanctissimus Dominus noster Gregor. XIII. ex sententia Congregationis declarauit, equites Hierosolymitanos non teneri ad contributionem Seminarij pro illis beneficijs Ecclesiasticis, quæ ad Religionem Hierosolymitanam non pertinent.

26 *Partem aliquam.*] Ad rationem dimidiæ decimæ, iuxta antiquam, si Seminarium erat erectum post diem 11. Jul. 1567. *supr. hoc. §. Domus. &c.*

Pars aut portio aliqua pro illis beneficijs, quæ in libris Decimarum non reperiuntur, taxata, Seminario non debetur, licet bona reperiuntur taxata in libris Decimarum, quando beneficia paupertatem Religiosorum ea obtinentium, fuerint facta minima a solutione decimarum. Non contribuunt enim tunc Seminario.

Episcopus, qui ante diem 11. Jul. 1567. re ipsa Seminarium auctore rexit, quandoque illud erigere constituerit, ab ipsa refectione nihil eius nomine ultra dimidiam decimam relata taxam exigat, & si quid amplius exegerit, vel restituat, vel eo compenset, quod in posterum post ipsam erectionem, ad taxationem exigendum erit: nisi tamen clarè appareat, totum illud, quod amplius erit exactum, iam fuisse verè conuersum in præparanda necessaria aut aliam similem operam Seminarij: antiqua autem ea est intelligenda, quæ in vtu fuerit, antequam alia noua instituta fuerit.

27 *Beneficia aliquot simplicia.*] Non tamen si essent ad collationem & provisionem inferiorum. Vnde Concilium non decreuit, nisi beneficia aut quæcunque beneficia simplicia vniantur Seminario, vnio aliquot: ideoque vnio facta omnium beneficiorum simplicium non valet, vt alias declarauit Congregatio. Similiter vnio facta absque consilio eorum quatuor, quos iubet Concilium adhiberi, non valet.

Vniones verò legitime factæ sortiti debent effectum, non licet eum vnita contigerit vacare per obitum, sed etiam eum per vacationem, eaque debet Episcopus D. Datarium docere.

28 *Etiã ante vacationem.*] Si vnio sit facta non *provi ex nunc in futurum*, per decessum obtinentis censetur beneficium inactum & vnium Seminario.

29 *Vniones, & applicationes.*] Illud autem in contributione Seminarij seruandum est, vt prius detrahatur totum id quod ex causis perpetui (puta quartæ fructuum quæ soluitur Camera Apostolicæ & similibus) re ipsa solutum erit ab his, qui Seminario contribuuntur. *Vide supr. hoc. c. §. Si monasteria.*

Vniones de beneficijs reseruatiss, validæ sunt, si modo factæ ante ipsorum vacationem: quod si post vacationem factæ fuerint, nullæ sint, & prouisi à Sede Apostolica, miti debent in possessionem dictorum beneficiorum.

Non potest Episcopus vigore huius Decreti applicare & vnire Seminario beneficia quæ residentiam requirunt, veluti Canonatus, &c. Nec ea beneficia, quæ sunt ad Inferiorum collationem, nec quæ commendata sunt, nec beneficia Iuris-patronatus, etiam Ecclesiastici, neque quæ Monasterijs sunt vnita vel annexa.

Seminario possunt ac debent vniri beneficia opima, si venit casus vacationis.

Beneficia simplicia quæ per mortem vacarunt, possunt vniri Seminario, per Episcopum, licet essent reseruata, vel affectata, nisi tamen alia beneficia simplicia, quæ iam vacassent in mensis Episcopi prædicti, & quorum collatio ad Episcopum spectabat, ipse non Seminario vnisset, sed alijs contribuisset, vel aliam vnionem factam non continuo enuntiasset, vel fortè executioni non demandasset.

Episcopo Hostiensi concessum fuit, vt possit cogere Clericos ad contributionem Collegij aut Seminarij, sed ad finem à Concilio præscriptum.

Item si rurale beneficium vnatur Seminario ad præbendam lectoris *ex nunc, proxi extunc*, quando cunque vel quomodocunq; vacauerit, intelligitur vnitum.

Item, qui in Collegio illo per triennium studuerit, habet privilegia data ipsis Vniuersitatibus.

Episcopo Augustano propter merita sua concessum fuit, vt Priortum S. Viti Urbis Augustanæ Seminario applicaret.

Episcopo Herbipolensi à Gregor. XIII. concessum fuit, vt Monasterium Monialium desertum, ne in hæreticorum manus veniret, Seminario suo vniret, idq; fuit factum Ann. 1528.

30. *Si pro pensionibus.* Portionarius contribuere debet Seminario pro rata ad rationem illam, qua contribuit Titularis.

In taxa Seminario pro pensionibus soluenda, est ea ineunda ratio. Primum inquiratur, quanta sit taxa antiqua vnus decimæ, cuius taxæ partem dimidiam beneficiatus persoluit, ex pensionibus verò remanebit proportionabiliter habito respectu ad verum valorè beneficij, & taxam persolutam hoc modo; vid. si beneficium in taxa est pro decima integra, puta Ducator. 60. 30. quidem à Beneficiato persoluentur, quæ sunt pars dimidiæ decimæ. Attendatur postea ad verum beneficij valorè, nempe Ducat 900. pensio verò fingatur 600. atque ita ex 30. Seminario solutis, beneficiatus viginti nomine pensionis, reliqua decem ratione beneficij præstabit.

31. *Compellantur.* Si videlicet verè Seminarium fuerit erectum: nam ante erectionem nullus potest cogi ad solutionem.

Soluentes pensionem, possunt retinere ratam taxæ debitam pro Seminario, vt Seminario sit satisfactum.

32. *Deinde, vt eum, &c.* Cōgregatio Cardinalium censuit, eum qui obtinet Scholasticam, cogi omnino debere ad obeunã munus suum, in in quadam decisione data Episcopo Iprensi die vlt. Aug. an. 1574.

33. *Quod*

Tridentinæ
declarat.
1563. c. 20.
de scholasticis

33 *Quod si iudicio Episcopi.*] Ante omnia in Seminarijs coe-
dus est Grammaticus & Musicus, qui pueros instruant, & si
antur Iesuitæ, ceteris anteposendi sunt.

Licentiatum in sacra pagina aut iure Canonico in qualibet
sitate approbata non obstat, quod non sit ex illis, qui essent in
gione, in qua esset scholasteria.

34 *Si verò in aliqua prouincia.*] In Ecclesijs ubi adeo sunt re-
ditus, vt huiusmodi Seminaria erigi non possint, prouidentur
expensis beneficia obrinentium de duobus Magistris, altero
maticæ, altero Musicæ. *Supra initio huius capitis.*

Dubitatum fuit aliquando, An beneficia vnus Diocesis
Sanctissimum Dominum nostrum Seminario Clericorum
Diocesis, in qua existunt, erecto & instituto iuxta hoc
Concilij, annexa illam portionem soluere censeantur, quam
eiusdem Decreti impostam soluere consueuerunt, qui ante
ratam vnionem beneficia ipsa in titulum siue commendam
annos obrinuerunt? Congregatio censuit, portionem de
applicatam Seminario nõ posse auferri: quia vnio de qua agitur
applicatur tantum illi Seminario alterius Diocesis, in qua sua
beneficij vniti, sed non eximit à portione priori Seminario
perfolui solita: nam ius acquisitum fuit, & non potest tolli: an-
stante Concilio illis verbis: *hæc enim exempta esse voluit.* non
habet locum in collegijs & Seminarijs, ante Concilium erecto
dotatis, vt ex talibus non detrahatur portio pro alio Seminario
verò loquimur, quando prius consuevit perfolui, & postea
quata fuit vnio.

Quærebatur, An fratres mendicantes, Moniales S. Basilij, &
nachæ Carthusianæ pro grangijs, quæ omnes in ciuitate Hierony-
ante Annum 1567. pro Seminario sine vlla contouersia con-
runt, possint etiam hodie cogi ad eandem rationem? Sacra Con-
gregatio Concil. sub die 19. Mart. 1587. rescripsit Episcopo Hierony-
circa hoc fratres mendicantium esse exemptos, ex Concilio hoc
pitulo, & reliquos Regulares ex priuilegio sel. rec. Pij V. Mon-
tamen teneri, nisi ob earum paupertatem aliqua bona possiderent
quæ immunita facta sint à solutione decimarum, *Supr. hoc cap. 10.*
aut portio, & s. Cumq.

Confraternitates numerosæ quæ oblationes in certis & man-
habent, contribuere tenentur, si nimirum habent fructus eccle-
sticos.

An pensiones super curatis, & mensa Episcopali, ad rationem
plicium curatorum taxari debeant? Sacra Congregatio re-
pensiones teneri pro rata illius taxæ, quæ ab Episcopo cum
Deputatorum ad præscriptum Concilij hoc ea. fuit impellitur
tius ipsis, ex quorum fructibus soluuntur pensiones. *Supra hoc cap. 10.*
In taxa:

Vbi non adsunt præbendæ in Cathedrali, distributiones taxari non debent. Congregatio quippe censuit & rescripsit Episcopo Hieracensi eodem die, non taxandas distributiones quotidianas. *Sup. hoc c. 5. Et capituli, & Sess. 21. c. 3. de Refor. §. Distributiones.*

Qui habent præbendam in Cathedrali & Curatum in ciuitate ex dispensatione Apostolica, pro distributionibus non sunt ullatenus taxandi. Sacra Congregatio enim rescripsit eidem, non teneri Canonicos pro distributionibus merè quotidianis. *vbi supr.*

Illustrissimi D. D. Cardinales pro Abbatis & beneficijs eorum, ad simplicium rationem dixerunt faciendam esse taxationem. Etenim & ipsa sacra Congregatio rescripsit eidem D. D. Cardinales existimare, etiam eos teneri iuxta taxam ab Episcopo & Deputatis, vt supra, legitime factam. *Sup. hoc c. 5. Quarumcumq[ue].*

Equites Hierosolymitanos pro Grangijs contribuere Sacra Congregatio rescripsit eidem eodem die, non teneri.

An Abbatis & beneficia, quæ habent Ecclesias matrices in alia Diocesi, contribuunt? Sacra Congregatio eodem die rescripsit eidem Abbatis, de quibus agitur, teneri, si bona, quæ habent in Diocesi, sint propria alicuius Ecclesie ibidem sitæ, quæ tanquam membrum subiecta sit, aut vnita Ecclesie Monasterij in aliena Diocesi existentis.

Sacrosanctissimus Dominus noster Greg. XIII. relatione Congregationis Concilij audita, respondit, quod Episcopus Termularum, qui crederet Seminarium Anno 1575. S. M. & imposuit taxam secundum Concilium provinciale Beneuenti, cum sit Episcopus in quasi possessione exigendi à toto Clero Diocesis, non obstante quod Seminarium fuerit erectum ante prædictum Decretum, Episcopum rectè posse exigere taxam impostam die 7. Oct. 1580. non reclamauerat enim Abbas S. Mariz Montis Lesgliaz eiusdem Diocesis.

REMISSIONES.

Vide Gonzal. ad leg. 8. cancel gloss. 5. §. 7. n. 68. cum seq. latissime Zerol. in praxi Episc. par. 1. verbo Seminarium, pag. mihi 326.

Decisiones Illustriss. Cardinal. Sacre Congreg. quas refert Zerol. d. verbo Seminarium §. 5.

PRIMA. Episcopus post electionem Seminarij beneficia simplicia vacantia non applicabit Seminario, sed familiaribus, vel consanguineis conferat, tantum de sua mensa Episcopali assignet Seminario, quoad vixerit, vel alia beneficia vacantia, saltem eiusdem valoris, & ad eius collationem spectantia, eidem Seminario vniuent.

Trid-
clarat.
in ob
ca.

Secunda. Non potest Episcopus venire affecta, seu reservata, & vacantia in mente suo simpliciter alicui contrahere.

Tertia. Episcopus debet primum ex sua, & Capituli mensuram tribuere Seminario, & postea cogere alios suo exemplo contribuere.

Quarta. Cardinales etiam debent contribuere eidem de fructibus beneficiorum, quæ habent in Diocesi ubi est Seminarium.

Quinta. Omnes tenentur soluere, nisi qui nominatim excipiuntur à Concilio in presenti.

Sexta. Confraternitates, & scholæ habentes redditus tenentur contribuere, si sint Ecclesiastici.

Septima. Confraternitates, & Capellæ habentes redditus Ecclesiasticos, existentes tamen intra Ecclesias Regularium, tenentur contribuere.

Octava. Hospitalia data in titulum, vel administrationem habeant beneficia annexa, vel redditus, aut proventus Ecclesiasticos etiam tenentur soluere, refert idem Zerol. p. 1. verbo Hospitalia.

Decimum dubium. Nona. Legata facta pro magistro Grammatices, qui pueros peres doceat, applicari possunt Seminario cum onere erudiendi eos, sicut testator iussit.

Decima. Bona, quæ fuerunt applicata alicui collegio, pro Christianam educationem miserabilium puerorum, si Collegium sublatum sit, debent ea bona applicari Seminario.

Undecima. Contribuere non tenentur Canonici de distributionibus quotidianis Seminario. si contribuunt ex fructibus beneficiarum.

Duodecima. Qui solum habent quotidianas distributiones tenentur de illis contribuere Seminario, refert idem Zerol. p. 1. Distributiones, §. 5. Gonzal. ad reg. 8. cancel. §. 7. proom. cum seq.

Decimatercia. Cooptati in Seminarij Collegium non possunt dari ad titulum Seminarij, nisi ob causam inferuendi beneficii quod forsitan esset ab Ordinario Seminario iunctum, vel ab alio. *Pauperum autem filios præcipue eligi vult.* Vide Zerol. in præfatione p. 1. d. verbo Seminarium §. 2.

Grammatices, cantus, &c.] Vide Zerol. d. verbo Seminarium §. 4.

Quæ omnia &c.] Vide Zerol. d. verbo Seminarium §. 3.

Cum consilio duorum Canoniorum, &c.] Quod Episcopus tenetur adhibere in consilium prædictos deputatos, non tamen tenetur sequi consilium eorum, tenet Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 1. n. 74.

Fratribus S. Ioannis Hierosolymitanis.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 8. n. 53.

- ¶ De Collegijs, & Monasterijs Mendicantium, vide Frat. Emman.
- ¶ Regulat. tom. 2. q. 45. art. 2. & q. 66. art. 3.
- ¶ Nec non beneficia.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 3. n. 3.
- ¶ Etiam prestimonia.] Quid sint beneficia ecclesiastica, ex hoc tex. colligit Gonzal. gl. 5. §. 2. num. 8.
- ¶ Nec per resignationem ipsorum.] Vide Flamin. de Resign. lib. 2. q. 9. num. 2. & lib. 10. q. 7. num. 17.
- ¶ Vniones, & applicationes suspendi, &c.] De Resignat. simplici intelligi, non autem de conditionali in fauorem certæ personæ, sacram Cardinalium congregationem decidisse testatur Gonzal. gl. 14. num. 10.
- ¶ Sacra Cardinalium congregatio censuit, debere prius esse erecta ista Seminaria, & in illis scholares actualiter adesse, vt vniones factæ Seminarijs subsistant, refer. Gonzal. gl. 7. num. 68.
- ¶ Sed propensionibus, &c.] Vide Tyraq. de iure primog. q. 70. num. 10. Valaf. de iure Emphyt. q. 17. num. 10.

Indictio futuræ Sessionis.

Insuper, eadem sacrosancta Tridentina Synodus proximam futuram Sessionem in diem decimam sextam mensis Septembris indicit: in qua agetur de Sacramento Matrimonij, & de alijs, si qua erunt ad doctrinam fidei pertinentia, quæ expediri possint; item de prouisionibus Episcopatum, dignitatum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, ac de diuersis reformationis articulis.

*Prorogata fuit Sessio ad diem XI. Nouemb.
M. D. LXIII.*

SESSIO XXIV.

QUÆ EST OCTAUA

SVB PIO IV. PONTIF. MAX.

CELEBRATA DIE XI. NOVEMB. M. D. LXIII.

Doctrina de Sacramento Matrimonij.

Matrimonij perpetuum, & indissolubilemque nexum primus humani generis parens diuini Spiritus instinctu pronunciauit, cum dixit: Hoc est nunc os ossium meis, & caro de carne mea. quamobrem b relinquet homo

¶ Gen. 2. 2.
¶ Esai. 4. Eph. 9
¶ 1. Cor. 6. c.
¶ fraternitatis,
¶ 35. q. 10. c.
¶ debitum, de
¶ big. c. 1. in
¶ pri. de con-
¶ iug. lepr.
¶ Matt. 19.

Z z

Trid-
clara-
in b...
ccc